

ସ୍ଵୀକାର

The Sweekar **स्वीकार**
www.sweekarweekly.com

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସମ୍ପାଦକ : ଏ ଶରତ ନାରାୟଣ ବେହେରା

RNI No. 66443/94

Vol.27

Issue - 20

14 - 20 May 2023

Sambalpur

Page- 8

Invitation Price Rs.10

ଉପନିର୍ବାଚନରେ ବିଜୟୀ ହେଲେ ଦୀପାଳି

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା : ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଉପନିର୍ବାଚନରେ ଶାସକ ବିଜେଡି ଦଳ ବାଜିମାଡ଼ କରିଛି । ବିଜେଡି ପ୍ରାର୍ଥୀ ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏ ନବ ଦାସଙ୍କ ଝିଅ ଦୀପାଳି ଦାସ ତାଙ୍କର ନିକଟତମ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵୀ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଟଙ୍କଧର ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କୁ ୪୮୭୧୯ ଭୋଟରେ ପରାଜିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳକୁ ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ ବରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଏପରିକି କଂଗ୍ରେସ ତା'ର ଅମାନତ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇନାହିଁ । ବିଜେଡି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଦୀପାଳି ଦାସ ୧୦୭୦୦୩ ଭୋଟ ପାଇଥିବା ବେଳେ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଟଙ୍କଧର ତ୍ରିପାଠୀ ୫୮୩୮୪ ଓ କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରାର୍ଥୀ ତରୁଣ ପାଣ୍ଡେ ୪୪୭୩ ଭୋଟ ପାଇଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵିତା କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ୬ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଗତି ଦଳର ଜୟ ରୋହିଦାସ ୭୧୬, ଓଡ଼ିଶା ଜନତା ପାର୍ଟିର ମନାସ ଶର୍ମା ୨୮୪, କଳିଙ୍ଗ ସେନାର ମହେନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ୪୨୫ ଓ ଡିନି ସାଧନ ପ୍ରାର୍ଥୀ ବିଜୟ ଜଲାନ ୪୫୪, ମହେନ୍ଦ୍ର ଲୁହା ୮୨୮, ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ର ବେହେରା ୯୭୨ ଭୋଟ ପାଇଛନ୍ତି । ନୋଟାରେ ୨୦୭୩ଟି ଭୋଟ ପଡ଼ିଛି । ଏହି ଉପନିର୍ବାଚନ ୨୦୨୪ ନିର୍ବାଚନ

ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବାରୁ ଡିନି ପ୍ରମୁଖ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଏହାକୁ ସମ୍ମାନର ପ୍ରଶ୍ନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରି ଜିତିବା ପାଇଁ ପ୍ରାଣପୂର୍ଣ୍ଣା ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ତେବେ ନବୀନଙ୍କ ହାତ୍ତାରେ ବିଜେପି ଓ କଂଗ୍ରେସ ଧରାଶାୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଗତ ନିର୍ବାଚନ ଭୁଲନାରେ ଏଥର ବିଜେଡି ୮୩୮୩୩ ଟି ଅଧିକ ଭୋଟ ହାତେଇଛି । ଦୀପାଳି ନବ ଦାସଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଝିଅ ଦୀପାଳି ଟପି ଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ବିଜେପି ମଧ୍ୟ ଗତ ନିର୍ବାଚନ ଭୁଲନାରେ ଏଥର ୫୪୬୩ ଅଧିକ ଭୋଟ ପାଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ଏହି ଉପନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ସବୁଠାରୁ

ଭୋଟ ପାଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୪ ରେ ୬୨ ହଜାର ୯୩୬ ଏବଂ ୨୦୧୯ ରେ ୯୮ ହଜାର ୬୨୦ ଭୋଟ ପାଇଥିଲା । ଏଥର ତାହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୧୦୭୦୦୩ ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ସେହିପରି ଏହି ଆସନରେ ବିଜେପି ମଧ୍ୟ କ୍ରମେ ତା'ର କାୟା ବିସ୍ତାର କରିବାରେ ଲାଗିଛି । ଗତ ୨୦୦୯ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏହି ଆସନରୁ ୧୫ ହଜାର ୯୫ ଭୋଟ ପାଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୪ ରେ ୨୧ ହଜାର ୪୭ ଓ ୨୦୧୯ରେ ୫୨ ହଜାର ୯୨୧ ଭୋଟ ପାଇଥିଲେ । ଏଥର ଉପ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେପି ୫୮୩୮୪ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ

● ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ବିଜେଡିର ବିପ୍ଳବ ବିଜୟ
● ଦୀପାଳି ରେକର୍ଡ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଝିଅ

ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛି । ଗତ ୨୦୧୯ ନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମହେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ୧୮୮୨୩ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ପାଇଥିବା ବେଳେ ଏହି ଆସନରୁ ଡିନିଧର ବିଧାୟକ ଥିବା ଶର୍ମତ ବାରେନ୍ଦ୍ର ପାଣ୍ଡେଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ତରୁଣ ପାଣ୍ଡେ ଏଥର କଂଗ୍ରେସ ଦଳର ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇ ମାତ୍ର ୪୪୭୩ ଭୋଟ ପାଇଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ ନିର୍ବାଚନ ଭୁଲନାରେ ଏଥର କଂଗ୍ରେସ ୧୪୩୫୦ ଖଣ୍ଡ କମ୍ ଭୋଟ ପାଇଛି । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଗତ ୪ ଗୋଟି ନିର୍ବାଚନରେ ଶାସକ ବିଜେଡି ଦଳ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀରେ ତାର ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିବାରେ ଲାଗିଛି । ଗତ ୨୦୦୯ ମସିହାରେ ଏହି ଆସନରେ ବିଜେଡି ୪୦ ହଜାର ୧୪୭

ପାଇଛି । ଏକଦା କଂଗ୍ରେସର ଅଭେଦ୍ୟ ଦୁର୍ଗ ଭୂପେ ପରିଚିତ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଶର୍ମତ ନବ ଦାସ ଦୁଇ ଥର ବିଜୟୀ ହୋଇ ପରେ ସେ ବିଜେଡିରେ ଯୋଗଦେବା ପରଠାରୁ କଂଗ୍ରେସକୁ ଏଠାରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ୨୦୦୯ ମସିହାରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ଏଠାରେ ୬୨୬୬୩ ଭୋଟ ପାଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୪ ରେ ୭୪ ହଜାର ୪୯୯ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ପାଇଥିଲା । ତେବେ ଶ୍ରୀ ଦାସ ବିଜେଡିରେ ଯୋଗଦେବା ପରେ କଂଗ୍ରେସର ପ୍ରାର୍ଥୀ ଶ୍ରୀ ମହେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ୨୦୧୯ ନିର୍ବାଚନରେ ମାତ୍ର ୧୮୮୨୩ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ପାଇଥିଲେ । ଏହି ଉପନିର୍ବାଚନରେ ତାହା ୪୪୭୩କୁ ଖସି ଆସିଛି ।

ଦ୍ଵାରିକା ନାୟକ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ

ସମ୍ବଲପୁର : ସାହିତ୍ୟିକ, ନାଟ୍ୟକାର ତଥା ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ଡକ୍ଟର ଦ୍ଵାରିକାନାଥ ନାୟକ ଗତ ୨୦୨୨ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ଭେତେନ ବ୍ଲକ୍ ବିଚିତ୍ରା ସ୍ଥିତ ପଲ୍ଲୀଶ୍ରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଡକ୍ଟର ନାୟକ ଦୀର୍ଘ ଅଭିଯୋଗୀ ହେଲେ । ନାଟକ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି । ନାଟକ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ଲୋକ ସାହିତ୍ୟର ଗବେଷଣାରେ ନିମଗ୍ନ ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ଇତିମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ନାଟକ, ପ୍ରବନ୍ଧ, ଲୋକ ସାହିତ୍ୟ ଏବଂ ଆତ୍ମକାବନା ଉପରେ ୧୫ଟି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇସାରିଛି । ତାଙ୍କ ରଚିତ ସମ୍ବଲପୁରୀ ନାଟକ ଆଁଖଲ ଏବଂ ମାଟି ପାନିର କଥା ଆକାଶବାଣୀରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାର ହାସଲ କରିଛି । ସେ ହଳଧର ଗୁପ୍ତାବଳୀର ସଂପାଦନା କରିଥିବା ବେଳେ ସମ୍ବଲପୁରୀ ପତ୍ରିକା 'ଭରନୀ'ର ସଂପାଦକ ଦାୟିତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ତୁଳାଇ ଆସିଥିଲେ । ସମ୍ବଲପୁରୀ ଲୋକଗୀତରେ ସମାଜ ଜୀବନର ସ୍ଵରୂପ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସେ ପିଏଚ୍ଡି ଲାଭ କରିଥିବା ବେଳେ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇସାରିଛି । ବିଶେଷ ସମ୍ବଲପୁରୀ ନାଟକ ଜଗତକୁ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ଅତୁଳନୀୟ । ଏହାବ୍ୟତୀ ସେ ଆକାଶବାଣୀର ଜଣେ ସ୍ଵୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଉପଯୋଗକ ସାଙ୍ଗକୁ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ମଞ୍ଚ କଳାକାର ଭାବେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି ପାରିଛନ୍ତି ।

ସୀତାକାନ୍ତ, ପ୍ରତିଭା ଓ ଶ୍ରୀନିବାସ ପାଇଲେ 'ଅତିବଡ଼ା ପୁରସ୍କାର'

ଭୁବନେଶ୍ଵର: ୨୦୨୧, ୨୦୨୨ ଓ ୨୦୨୩ ମସିହା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟର ୩ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ସାରସ୍ଵତ ସାଧକସାଧିକାଙ୍କୁ 'ଅତିବଡ଼ା ସମ୍ମାନ' ମିଳିଛି । ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ୨୦୨୧ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ପଦ୍ମଭୂଷଣ ଡକ୍ଟର ପ୍ରତିଭା ରାୟ, ୨୦୨୨ ପାଇଁ ପଦ୍ମବିଭୂଷଣ ଡକ୍ଟର ସୀତାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ୨୦୨୩ ମସିହା ପାଇଁ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ଶ୍ରୀନିବାସ ଉଦ୍‌ଗାତାଙ୍କୁ ଏକାଡେମୀର

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ 'ଅତିବଡ଼ା ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ପୁରସ୍କାର' ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏକାଡେମୀ ସଭାପତି ଡକ୍ଟର ହୃଷୀକେଶ ମଲ୍ଲିକଙ୍କ ଯୋଗଦେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉତ୍ସବରେ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅଶ୍ଵିନୀ ପାତ୍ର ଏହି ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଗୀୟ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ସତ୍ୟବ୍ରତ ସାହୁ, ବିଭାଗୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଦିଲୀପ ରାଉତରାଏ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ୨୦୨୧, ୨୦୨୨ ଓ ୨୦୨୩ ମସିହା ପାଇଁ ମୋଟ ୪୪ଜଣ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟ ସାଧକଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏକାଡେମୀର ସଚିବ ପ୍ରବୋଧ କୁମାର ରାଉତ ଅତିଥି ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ ସହିତ ସମ୍ମାନକାନ୍ଦ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ ସହ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ସାରଳା ସାହିତ୍ୟ ପୁରସ୍କାର କରାଯିବ ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

ଦେହକୁ ଉତ୍ତମ ପାନ

ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ମଧୁ ଓ ହଳଦୀ

କାମୁକେଳିର ଚମତ୍କାରିତା

ପ୍ରତିଦିନ ଖାଆନ୍ତୁ ପିଆଜ

ବଡ଼ ଉପକାରୀ ଅଳ୍ପୁର

ତୁତୁରାର ଉପକାରିତା

ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁରରେ ମୃତ ପାରା ପାଇଁ ରୌପ୍ୟଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ପ୍ରସ୍ତୁତି

ସୋନପୁର : ଜନ୍ମ ସତ୍ୟ, ମୃତ୍ୟୁ ସତ୍ୟ, ଶୁଦ୍ଧା ସୁମନ ଅର୍ପଣା ବି ସତ୍ୟ । ଏଇତ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବ ଧାରାର ଲୁଚିତ ଦେହାନ୍ତରଣ । ଭାଗବତ କହେ- ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳେ ଦେହବଦ୍ଧ ଦେବତା ହେଲେ ହେଁ ମରଇ । କିଏ କେତେବେଳେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମୟରଣ କରିବ ତାହା କଳ୍ପନା ବାହାରେ । ତେବେ ପ୍ରାଣୀର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ତାର ସ୍ମୃତି ଚାରଣ, ଶୋକ ସଭା, ଜୟନ୍ତୀ ପ୍ରଭୃତି ପାଳନ କରାଯାଇ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ସତ ସିଦ୍ଧ ଯେ ପଶୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରେ କିଏ ? ଏଇତ ଦୁନିଆର ଗତି । ତେବେ ସେଭଳି ଏକ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏକ ଧଳା ରଙ୍ଗର ପାରା ପୋଷିଥିଲେ କୌଶଲ୍ୟା କୁନ୍ତରାଣୀ ସ୍ମୃତି ସଂସଦ ସଭ୍ୟମାନେ । ସେ ଥିଲେ ପରିବାରର ଏକ ସଭ୍ୟ ଭଳି । ନିୟତି ସହି ପାରିଲା ନାହିଁ ଅକସ୍ମାତ ନେଇ ଗଲା ଆର ପାରିକୁ । ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖେଳିଗଲା କରୁଣା ଏବଂ ମର୍ମାହତ ଦୁଃଖର ବାତାବରଣ । ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନେ ସ୍ଥିର କଲେ ତା ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧିକ୍ରିୟା କରିବେ । ଯେହେତୁ କ୍ଷମତା ତୋରିରେ ବନ୍ଦା ହୋଇ ପାରାକୁ ଲାଳନ ପାଳନ କରିଥିଲେ । ସଂସଦର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଜଣେ କବି, ଗାନ୍ଧୀବାଦୀ ତଥା ବାଗ୍ମି ସାଧକ ବିନୟ ଉଠ୍ତନ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନୀୟ ରାମେଶ୍ୱର ଘାଟରେ ଏକ ଚଟାଣରେ ମୃତ ପାରା ପାଇଁ ବିଧିବିଧାନ ପୂଜା ପୂର୍ବକ ମୁଖାଗ୍ନି ଦେଇଥିଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଆଜକୁ ୩୦ ବର୍ଷ ହେବ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ତାର ଶୁଦ୍ଧି ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ତାର ରୌପ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯିବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରିଛନ୍ତି ସ୍ମୃତି ସଂସଦର ସଭ୍ୟମାନେ । ପାରାର ଅସ୍ଥି ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଗଙ୍ଗା ଜଳରେ ବିସର୍ଜନ କରାଯାଇଛି । ତେବେ କାରୁଣ୍ୟ ରସଭରା କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ କରା ଯିବା ସଙ୍ଗେ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ କବିଙ୍କୁ ମାନପତ୍ର ଓ ଉପତ୍ୟୋଜନ ଦେଇ ସମ୍ମାନିତ କରାଯିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ।

ଶାତକଷଣା ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପ୍ରଶାସନର ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକ

ସମ୍ବଲପୁର : ସମ୍ବଲପୁରର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶାତକଷଣା ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଯାତ୍ରା କମିଟିକୁ ନେଇ ଏକ ବୈଠକ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲାପାଳ ତଥା ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଜିଲାପାଳ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ରାଜକ୍ଷ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଯାତ୍ରା କିଭଳି ସୁରୁଖୁରୁରେ ସମାପନ ହେବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ଶାତକଷଣା ଯାତ୍ରା କମିଟି କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ କହିଥିଲେ । ଶୋଚନୀୟ ରାସ୍ତା, ଅଚଳ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ଲାଇଟ୍, ବେଆଇନ ପାର୍କିଂ, ଡ୍ରେନ୍ ସଫେଇ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ନେଇ କମିଟି ସଦସ୍ୟ ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏହା ସହ ପାନୀୟ ଜଳ

ଯୋଗାଣ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣରେ ବିଭ୍ରାଟ ନେଇ କ୍ଷୋଭ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ନିର୍ବାହୀ କାମ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ସାରିବାକୁ ଜିଲାପାଳ ରାଜ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେହିପରି ଚୋରି, ରାହାଜାନି, ଲୁଟ୍, ଡକାୟତି, କୋରେକ୍ଟୁ ଓ ନିଶା ବଟିକା କାରବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରିବା ନେଇ ପୋଲିସ ଓ ଅବକାରୀ ବିଭାଗ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯାତ୍ରା ସମୟରେ କଡ଼ା ପାଟ୍ରୋଲିଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ସାଧା ପୋଷାକଧାରୀ ପୋଲିସ ମୁତୟନ ରହିବେ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ପ୍ରତି ମେଡ଼ ପାଖରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିସିଆନ ନିୟୋଜିତ କରାଯିବ

ବୋଲି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭାଗ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲା । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଅଗ୍ନିଶମ, ଯୋଗାଣ, ପରିବହନ ସହ ଅନ୍ୟ ବିଭାଗ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭଳି ସହଯୋଗ କରିବେ ବୋଲି ଜିଲାପାଳ କହିଥିଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏସ୍‌ପି ବି. ଗଙ୍ଗାଧର, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲାପାଳ ଅଜାୟର ମହାନ୍ତି, ସମ୍ବଲପୁର ମହାନଗର ନିଗମ କମିଶନର ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ସାହୁ, ସଦର ଉପଜିଲାପାଳ ପ୍ରଭାସ ଦଣ୍ଡସେନା, ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍‌ପି ତପନ ମହାନ୍ତି, ତହସିଲଦାର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଅମାତ, ତେପୁଟି କମିଶନର ଶଙ୍କର ସାହୁ, ତେପୁଟି କଲେକ୍ଟର ମିତାଲି ମଧୁସୂତା ଦଳାଇଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ଲାଭନ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଧାନ ବିନା ଜ୍ଞାନ ହୁଏ ନାହିଁ

ଧାନର ପରମ ଓ ଗହନ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଧାନର ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ‘ବୋଧି’ ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜୀବନରେ ଧାନ ତାଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମିତ ନ ଥିଲା । ଧାନ ତ ଯେମିତି ତାଙ୍କ ରୋମ ରୋମରେ ପ୍ରବହିତ ହେଉଥିଲା । ଜୀବନର ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ସେ ଧାନରେ ହିଁ ରହିଥିଲେ । ସେ ଯେତେବେଳେ ହସୁଥିଲେ ତ ସ୍ୱୟଂ ‘ଧାନ’ ହସିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଧରରେ ଯେମିତି ‘ଧାନ’ ହିଁ ମନ୍ଦହାସ ରୂପେ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥିଲା ।

ସେ ଯେତେବେଳେ କହୁଥିଲେ ତ ସ୍ୱୟଂ ‘ଧାନ’ ହିଁ କହିବା ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ସେ ଯେତେବେଳେ ଚାଲୁଥିଲେ ତ ‘ଧାନ’ ହିଁ ଚାଲିବା ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ତାଙ୍କ ବାଣୀରେ, ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ‘ଧାନ’ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଶୁଣିମନେ ହେଉଥିଲା ଯେମିତି ‘ଧାନ’ ହିଁ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ରୂପ ଧାରଣ କରି ନେଇଛି ।

ବର୍ଷ ବର୍ଷର ଧାନ-ସାଧନା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଏତେ ଗଭୀରତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବତରଣ କରିଯାଇଥିଲା ଯେ ବୋଧ ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ କ୍ଷଣକ ପାଇଁ ବି କେବେ ଧାନ ରହିତ ହେଉ ନ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କର ଶୋଇବା-ଉଠିବା, ହସିବା-କହିବା ଓ ଚାଲିବାରେ ମଧ୍ୟ ଧାନ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥିଲା ।

ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧଙ୍କର ମିଳୁଥିବା ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ଧାନମଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ଦେଖୁଥାଉ । କେବେ ସେ ପର୍ବତ ଉପରେ କାଳି ଅଧାର ରାତ୍ରିରେ ଖୋଲାରେ ବସି

ଧାନ କରୁଛନ୍ତି ତ କେବେ ସେ ବର୍ଷାର ଫୁଆରାରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଧାନମଗ୍ନ ଅଛନ୍ତି । କେବେ ସେ ଖୋଲାରେ ନଦୀ କୂଳରେ ଧାନମଗ୍ନ ଅଛନ୍ତି ତ କେବେ କଳା କଳା ବାଦଲ ଭରା ଆକାଶ ତଳେ କୌଣସି ଶିଳା ଉପରେ ବସି ଧାନମଗ୍ନ ଅଛନ୍ତି । କେବେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ବରଷୁଥିବା ତାପରେ ଗୁଧ୍ରକୃତ ପର୍ବତ ଉପରେ ଧାନସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି ତ କେବେ ଥରାଇ ଦେଉଥିବା ଥଣ୍ଡାରେ ମଧ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲର ଆବୃତ୍ତାଖ୍ୟାକୁ ଭୁଲି ଉପରେ ପତ୍ର ଆସନରେ ଆସନ ହୋଇ ଧାନସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି ।

କେବେ ସେ କୌଣସି ଶୁଖିଲା, ବନରେ ଧାନ କରି ହେଲୁଛନ୍ତି ତ କେବେ ଚାରିପଟେ ଦର୍ଶନାର୍ଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘେରେଇ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଧାନସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି । କେବେ କେବେ ତ କୌଣସି ଦର୍ଶନାର୍ଥୀ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ- “ଭଗବାନ ଏହି ସମୟରେ ଧାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ।” ଏହିପରି ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମର ପ୍ରମୁଖ ଗ୍ରନ୍ଥ ‘ତ୍ରିପିଟକ’ରେ ଆମକୁ ସହଜରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହି ରହି ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରାୟ କିଛି ସମୟ ହେତୁ ଏକାନ୍ତ ସେବନ ପାଇଁ ଏକାନ୍ତବାସରେ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ ।

କେତେ ଥର ସେ ଭିକ୍ଷୁମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ- “ଭିକ୍ଷୁଗଣା! ମୁଁ କିଛି ସମୟ ଏକାନ୍ତବାସ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଜଣେ ଭିକ୍ଷାନ୍ନ ଆଣିଥିବା ଭିକ୍ଷୁଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମୋ ପାଖକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ ।” ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଧାନର ଗଭୀର ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ଶେଷରେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା, ପରମ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଧାନ କେବେ ବି କାହାକୁ ନିଷ୍ପିନ୍ନ କରେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ତଥାଗତ ଅହର୍ନିଶ କର୍ମରତ ହୋଇ ସର୍ବତ୍ର ଧର୍ମର, ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ।

ଯେଉଁ ଅକ୍ତିମ ରାତ୍ରିରେ ସେ ଶରୀର ଛାଡ଼ିଲେ, ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରୁ ରାତ୍ରିର ଅକ୍ତିମ ପ୍ରହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଲଗାଏତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଜନସମୂହକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଚାଲିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ଶୁଣୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଧାନ ଦେଉଥିଲେ । ତଥାଗତଙ୍କର ଏହି ଅନବରତ କର୍ମଯୋଗ କେବେ ହେଲେ ଧନାତ୍ମକ ସୁରୁତ୍ୱ ନ ଥିଲା । ନାନା ପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା, ପାଦରେ ଚାଲିବା, ଧର୍ମୋପଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ତଥାଗତ ସର୍ବଦା ଧାନରେ, ସମାଧିରେ ଯୁକ୍ତ ରହୁଥିଲେ । ତଥାଗତ କେବେ ଧାନରୁ ରିକ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ଏହି ବିଷୟର ଚର୍ଚ୍ଚା ତ୍ରିପିଟକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୃଷ୍ଠାରେ ଆମକୁ ମିଳିଥାଏ । ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିଃସୃତ ପ୍ରତିଟି ଶବ୍ଦ ତାଙ୍କର ସହଜ ଧ୍ୟାନସ୍ୱର ରୂପକ ଥିଲା ।

ପ୍ରକୃତରେ ସାଧକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧଙ୍କର ଏହି ଧାନସ୍ଥ ସ୍ୱରୂପ ସଂସାର ର ସବୁଠାରୁ ଦିବ୍ୟ ଓ ମହାନତମ ଉଦ୍ଧରଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଏବଂ ସତ କହିଲେ ଧାନ ଠାରୁ ଦିବ୍ୟ ଓ ମହାନତମ ଅନୁଭବ ଏ ଦୁନିଆରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । ସେହି ଦିବ୍ୟ ଓ ମହାନତମ ଧାନର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଶିଳ୍ପୀମାନେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅଦ୍ୱିତୀୟ,

କାରଣ ବୁଦ୍ଧଙ୍କର ଏହି ଧାନସ୍ଥରୂପକୁ ଦେଖି ଆମର ଚିତ୍ତ ଶାନ୍ତିରେ, ଧାନରେ ବୁଡ଼ିବାରେ ଲାଗେ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ଶର୍ମିତ ହେବାରେ ଲାଗେ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆନନ୍ଦର ଅନୁଭବ ହେବାରେ ଲାଗେ । ବସୁତଃ ଧାନ ହିଁ ତଥାଗତଙ୍କ ଜୀବନର ସାର, ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ସେହି ଧାନ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେହି ଧାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ବୁଡ଼ି ପକାଇ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଧାନସ୍ଥ ହୋଇ ପାରିବା, ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ପାରିବା । ନିର୍ବାଣୀ ହୋଇ ପାରିବା । ସେଥିପାଇଁ ତ ବୁଦ୍ଧ ଧାନ ଉପରେ ବହୁତ ଜୋର୍ ଦେଇଥିଲେ ।

ସେ ନିଜର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରୁଥିଲେ । ମହାତ୍ମା ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ ନିଜ ଉପଦେଶର ଶେଷରେ ପ୍ରାୟ ନିଜର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ- “ଭିକ୍ଷୁଗଣା! ଏଇ ସାମନାରେ ବୁଦ୍ଧର ଛାୟା ଅଛି, ଏଇ ଶୂନ୍ୟ ଘର ଅଛି । ଏଠାରେ ବସି ଧାନ କର । ପଛରେ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମୋର ଆଦେଶ ।” ମହାତ୍ମା ବୁଦ୍ଧ ଥରେ ରାହୁଳଙ୍କୁ ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ- ଧାନ କର ଓ ଏହି ଉପଦେଶ ପାଇବା ମାତ୍ରେ ରାହୁଳ ଭାବିଲେ ଭଗବାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି କିଏ ଆଜି ଭିକ୍ଷାଟନ କରିବାକୁ ଯିବ ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ଆସନ ଲଗାଇ ବେକ ସିଧା କରି ସୁତିକୁ ଉପସ୍ଥିତ କରି ଧାନମଗ୍ନ ହୋଇଗଲେ ।

ଭୋକ-ଶୋଷ ଛାଡ଼ି ଧାନ ପାଇଁ ଏଭଳି ତପସରତା ବୁଦ୍ଧଙ୍କର ଅନେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଧାନ ସହିତ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ୟକ୍ ବାକ୍, ସମ୍ୟକ୍ କର୍ମାକ୍ତ, ସମ୍ୟକ୍ ଆଜୀବିକା ଓ ସମ୍ୟକ୍

ବ୍ୟାୟାମ ଆଦି ଶାଳ (ଆଚରଣ) ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ । ବୁଦ୍ଧ କ୍ଷତ୍ରିୟ ହେଲେ ଯେ କେବଳ ସତ୍ୟ ବଚନର ପ୍ରୟୋଗ ହିଁ ସମ୍ୟକ୍ ବାକ୍ ହୋଇ ନ ପାରେ, ବଚ୍ଚ ମନ, ବଚନ ଓ କର୍ମରେ ସତ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ସମ୍ୟକ୍ ବାକ୍ ଅଟେ ।

ସମ୍ୟକ୍ ବାକ୍ ଅକ୍ତର୍ଣ୍ଣିତ କରୁବଚନ ତ୍ୟାଗ, ପରନିନ୍ଦା ତ୍ୟାଗ, ମଧୁର ଓ ମିତଭାଷା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଣୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ସାଧକଙ୍କୁ କେବଳ ସମ୍ୟକ୍ ବାକ୍ ପାଳନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ; କାରଣ ବୁଦ୍ଧ ମାନୁଥିଲେ ଯେ ସତ୍ୟଭାଷା ଓ ପ୍ରିୟଭାଷା ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ । ଏଣୁ ସେ ସମ୍ୟକ୍ କର୍ମାକ୍ତ ପାଳନର ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ୟକ୍ କର୍ମାକ୍ତର ଅର୍ଥ ମନ୍ଦ କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ପରିତ୍ୟାଗ ଏବଂ ଶୁଭ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବା ।

ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଅନୁସାରେ ମନ୍ଦ କର୍ମ ତିନିଟି- ହିଂସା, ଅସ୍ତେୟ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଭୋଗ । ଏଣୁ ସାଧକଙ୍କୁ ମନ, ବଚନ ଓ କର୍ମରେ ଅହିଂସା ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅସ୍ତେୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରାଇବା ଅନୁଚିତ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବା ହିଁ ସମ୍ୟକ୍ କର୍ମାକ୍ତ, କିନ୍ତୁ ସମ୍ୟକ୍ ବାକ୍ ଓ ସମ୍ୟକ୍ କର୍ମାକ୍ତ ସହିତ ସମ୍ୟକ୍ ଆଜୀବିକାର ପାଳନ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସମ୍ୟକ୍ ଆଜୀବିକାର ଅର୍ଥ ସତ୍ୟତାପୂର୍ବକ ଜୀବିକା ଉପାର୍ଜନ କରିବା । ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ପାଇଁ

ବେଇମାନିର ମାର୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅନୁଚିତ । ଧୋକା, ଲାଞ୍ଜ, ଲୁଟ୍, ଅତ୍ୟାଚାର, ବେଇମାନି ଆଦି ଅଶୁଭ ଉପାୟରେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରିବା ମହାନ ପାପ ଅଟେ । ଏହା ସହିତ ଏଭଳି କର୍ମ ଆମର ଚିତ୍ତକୁ ଦୂଷିତ ଓ କଳୁଷିତ ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ସାଧନା ଓ ଧାନରେ ସାଧକର ମନ ଲାଗେ ନାହିଁ ।

ଥାଉ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଶାଳ ହେଉଛି- ସମ୍ୟକ୍ ବ୍ୟାୟାମ । ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଅନୁସାରେ ମନରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ପୁରୁଣା ମନ୍ଦ, ଅଶୁଭ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେବା, ନୂଆ ମନ୍ଦ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ମନ ଭିତରକୁ ଆସିବାରୁ ରୋକିବା, ଉତ୍ତମ ଭାବଗୁଡ଼ିକୁ ମନରେ ଭରିବା ଓ ସେହି ଭାବଗୁଡ଼ିକୁ ମନରେ କାଏମ ରଖିବା ପାଇଁ ସତତ କ୍ରିୟାଶୀଳ ରହିବା ହିଁ ସମ୍ୟକ୍ ବ୍ୟାୟାମ ଅଟେ । ଏହିପରି ସମ୍ୟକ୍ ବ୍ୟାୟାମ ସେହି କ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକୁ କହନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ଅଶୁଭ ମନଃସ୍ଥିତିର ଅକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ତଥା ଶୁଭ ମନଃସ୍ଥିତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ଧାନଯୋଗର ସାଧନାରେ ରତ ସାଧକଙ୍କୁ ଧାନ ସହିତ ସମ୍ୟକ୍ ବାକ୍, ସମ୍ୟକ୍ କର୍ମାକ୍ତ, ସମ୍ୟକ୍ ଆଜୀବିକା ଓ ସମ୍ୟକ୍ ବ୍ୟାୟାମ ଆଦି ଶାଳ (ଆଚରଣ) ପାଳନ ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ । ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସେତେବେଳେ ସାଧକଙ୍କୁ ଅଭାଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଧାନ ହିଁ ଜ୍ଞାନ, ନିର୍ବାଣ ଓ ଆନନ୍ଦର ସାଧନ, ତେଣୁକରି ଆମେ ନିତ୍ୟ ଧାନ କରିବା ଉଚିତ । ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଏହି ମାର୍ଗବତ୍ ସହଜ, ସରଳ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିଛି । ଜ୍ଞାନ, ନିର୍ବାଣ ଓ ଆନନ୍ଦ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସେମାନେ ଏହି ମାର୍ଗର, ଏହି ପଥର ପଥକ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ନାରୀର ଗୌରବ - ଗରିମା ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଉ

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ନାରୀର ସ୍ଥାନ ସର୍ବଦା ଗୌରବପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି । ଯେପରିକି ଏହି ଭାବ ଜୀବନ୍ତ ଥିଲା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ସମାଜର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଜଭୁତ ଥିଲା । ଦେଶ 'ବିଶ୍ୱଗୁରୁ'ରୁ ନେଇ 'ସୁନାର ଚଢ଼େଇ' ନାମରେ ବିଭୂଷିତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବିଦେଶୀ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ କୃଷି ବ୍ୟବହାର ଓ ଦମନ ଚଳୁ ତଥା ଆନ୍ତରିକ ଦୁର୍ବଳତା ମଧ୍ୟରେ ନାରୀ-ଗରିମାର ସମୟ ଗଭୀର ବିଷାଦ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗ ପରେ ଏବଂ କାଳକ୍ରମେ ପୁନଃ ନାରୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ଜାଗରଣ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା ଦିଗରେ ବଡ଼ ଚାଲିଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ନାରୀ ଯାବତୀୟ ଆହ୍ୱାନ ମଧ୍ୟରେ ସଂକ୍ରମଣ କାଳ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜର ସେହି ଭବିତବ୍ୟତା ଦିଗରେ ବଢ଼ୁଛି । ବେଦ ଅନୁସାରେ ନାରୀ ବିଧିବାହୀର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରିଚିତ୍ତା ଏବଂ ତା'ର ସୃଜନ କ୍ଷମତା କାରଣରୁ ତାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସଂଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ।

ରଘୁ ବେଦରେ କୁହାଯାଇଛି- 'ହେ ବିଦୁଷୀ! ତୋ ପରି ଦେବୀ ଉପରେ ସମସ୍ତ ଜୀବନ ଆଶ୍ରିତ, କାରଣ ତୁ ସରସ୍ୱତୀ ରୂପା ।' ଯଦୁବେଦରେ ନାରୀକୁ ସଂବୋଧିତ କରି କୁହାଯାଇଛି- 'ହେ ସ୍ତ୍ରୀ! ତୁ ସ୍ତୁତି ଯୋଗ୍ୟ, ଉତ୍ତମ ବାଣୀ ଯୁକ୍ତା, ରମଣୀୟା, ପୂଜନୀୟା, କମନୀୟା, ଚନ୍ଦ୍ର ସମାନ ଆଲୁକାରିଣୀ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶୀଳରେ ପୂଜାଶୀମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ୟୋତି ସମାନ ନିଜର ଦିବ୍ୟ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକର ପୂଜା ଦ୍ୱାରା ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ଦୂରକାରଣୀ, ଦାନତା ଓ ହାନତା ଭାବ ରହିତ, ପରମ୍ପରାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିବିଧ ଗୁଣରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତଥା ବିବିଧ ବିଦ୍ୟାରେ ପ୍ରବୀଣ ।' ଏହା ସହିତ ନାରୀକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚାତୁରୀ ନ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ମହି ଅର୍ଥାତ୍ ପୂଜନୀୟ କୁହାଯାଇଛି ।

ଅ ଥ ବ ଶ୍ରେ ବ ଦ ର ରଚନାଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ଓ ପୂଜନୀୟା କୁହାଯାଇଛି । ତାକୁ ସୁଷମା ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଦିଗରେ ପ୍ରେରିତକାରଣୀ କୁହାଯାଇଛି ଏବଂ ତାକୁ ଅମୃତରସଦାୟିନୀର ସଂଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି । ରଘୁବେଦରେ ନବବଧୂକୁ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭଳି

ଶବ୍ଦରେ ଅଲଙ୍କୃତ କରାଯାଇଛି । ତଦନୁସାର ପତ୍ନୀକୁ ପତି ଗୃହରେ ସମ୍ମାନ ପୂର୍ବକ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯିବା କଥା କୁହାଯାଇଛି । ସେଥିରେ କୁହାଯାଇଛି- 'ହେ ବଧୂ! ନିଜର ସୁକର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଶାଶୁ-ଶଶୁର, ନଣନ୍ଦ, ଦିଅର ଆଦିଙ୍କୁ ବଶରେ ରଖୁଥିବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୁଅ ।' ରଘୁବେଦ ଅନୁସାରେ ପତ୍ନୀ ବିନା ଗୃହସ୍ଥ ଏକାକୀ ଯଜ୍ଞ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ନୁହେଁ । ଏଣୁ ନାରୀ ପତିର ସହଧର୍ମିଣୀ, ସହଚରୀ ଓ ଜୀବନସଙ୍ଗିନୀ ଅଟେ ।

ସ୍ତ୍ରୀ ବିନା କୌଣସି ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ବା ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ଯଜ୍ଞରେ ତା'ର ଉପସ୍ଥିତି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ସେଥିପାଇଁ ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ ଅବସରରେ ଭଗବାନ ରାମଙ୍କୁ ସାତା ମାତାଙ୍କୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣପ୍ରତିମା ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ବସୁତଃ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ନାରୀ ପ୍ରକୃତିର ଅନୁପମ ଉପହାର, ସଦଗୁଣରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ନୁହେଁ, ବରଂ ତା'ଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଆରାଧନାରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ମାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେପରି -ତୁମେବ ମାତା ଚ ପିତା ତୁମେବ..... । ଚୈତନ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ମଧ୍ୟ ମାତାପିତାଙ୍କୁ ଦେବତା ସମାନ ପୂଜା କରିବା କଥା କୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ମାତାଙ୍କର ସ୍ଥାନ ପ୍ରଥମ-ମାତୃ ଦେବୋ ଭବ, ପିତୃ ଦେବୋ ଭବ ।

ମହାଭାରତର ଅନୁଶାସନ ପର୍ବ ଅନୁସାରେ ମାତାଙ୍କ ସମାନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁ ନାହାନ୍ତି । ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ମାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ବଶିଷ୍ଠ ଧର୍ମସୂତ୍ର ଅନୁସାରେ- ଉପାଧ୍ୟାୟ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଦଶ ଗୁଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଠାରୁ ପିତା ଶହେ ଗୁଣ ମହାନ ହୋଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ମାତା ହଜାର ଗୁଣ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଚାଣକ୍ୟ ସୂତ୍ର ମଧ୍ୟ ଏହାର ପୁଷ୍ଟି କରିଥାଏ- ଗୁରୁଣା ମାତା ଗରାୟଣା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଗୁରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ମାତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ସର୍ବୋଚ୍ଚ । ମାତାଙ୍କର ଏତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କାରଣରୁ ହିଁ ଅଧର୍ବବେଦରେ ପୁତ୍ରକୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ମାତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ କାରଣରୁ ପ୍ରାତିଯୁକ୍ତ ମନ ବିଶିଷ୍ଟ ହେଉ । ମନୁସୂତ୍ର ଅନୁସାରେ-ପୁତ୍ରକୁ ମାତାପିତା, ଉଭୟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରୁ ମାତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକୁ ସହସ୍ର ଗୁଣ ଅଧିକ ଗୌରବ ଦେବା ଉଚିତ ।

ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ ନିଜର ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ଜନ୍ମଦାୟିନୀ ଜନନୀଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେବା ସମୟରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ବହୁତ ମାର୍ମିକ ଓ ପଠନୀୟ । ତାଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ- ପ୍ରସୂତି ସମୟର ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଶୁକ୍ଳ ବ୍ୟଥାକୁ ବାଦ ଦେଲେ ବି ମୋ ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ଗୁପାଦ ଜନିତ ମାତାଙ୍କ ଶରୀର ଶୋଷଣ, କିଛି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ଦ୍ୱାରା ମୂଳ-ମୂତ୍ର ତ୍ୟାଗ କାରଣରୁ ମଳୟୁକ୍ତ ମାତାଙ୍କ ବିଛଣା, ମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭଭାର ବହନ ଏବଂ ତହାର ପୋଷଣ ଆଦି ଅନେକ ଋଣ ମୋ ଉପରେ ଅଛି । ଯେଉଁ ମାତାଙ୍କର ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଋଣରୁ ବି ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏଇ ପୁତ୍ର ଅସମର୍ଥ, ସେହି ମାତାଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର ।

ଆଦି ମହାକାବ୍ୟ ରାମାୟଣର ରଚୟିତା ମହାକବି ବାଲ୍ମୀକିଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ ନାରୀର ଚରମ ପରିଣତି ମାତୃତ୍ୱ ରୂପେ ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟର ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣର ସୂତ୍ରଧାରିଣୀ ମାତା ଅଟନ୍ତି, ପିତା ନୁହନ୍ତି । ମହାକାବ୍ୟ ମହାଭାରତର ଅନୁଶାସନ ପର୍ବରେ ଭୀଷ୍ମ ପିତାମହ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚ ଆଦର ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରି କହିଛନ୍ତି - "ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସର୍ବଦା ପୂଜ୍ୟ ମାନି ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯେଉଁଠି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଆଦର-ସକ୍ୱାର ହୋଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିବାସ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଫଳ ହୋଇଯାଏ । ପତ୍ନୀ ରୂପେ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି ମହାଭାରତ ଆଦିପର୍ବର ଏହି ବିଚାର ପଠନୀୟ- ପତ୍ନୀ ନିଜ ପତିର ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗ ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ରହିଛି । ତାକୁ ସଂସାରରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଖା, ମିତ୍ର ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ତାକୁ ତ୍ରିବର୍ଗ-ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ ଓ କାମର ମୂଳ ଘୋଷିତ କରାଯାଇଛି ।

ଦୁଃଖରୁ ପାର ପାଇବା ପାଇଁ ପତ୍ନୀ ହିଁ ଆଶ୍ରା । ପତ୍ନୀ ସହିତ ପତିର ବିଶେଷ ରୂପେ ଶୋଭା ଓ ଆନନ୍ଦ ରହିଛି । ପ୍ରିୟ କହୁଥିବା ପତ୍ନୀମାନେ ଜନଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ମିତ୍ର କାମ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ହିଁ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ପିତାଙ୍କ ସମାନ ପରାମର୍ଶଦାତ୍ରୀ ଏବଂ ଦୁଃଖୀ ଓ ରୋଗୀ ପୁରୁଷର ମା' ପରି ସେବାକାରିଣୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ବନରେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରୀକୁ ନିଜ ପତ୍ନୀ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିଶ୍ରାମ ମିଳିଥାଏ । ଯେଉଁ ପୁରୁଷର ପତ୍ନୀ ବିଦ୍ୟମାନ, ଏପରି ପୁରୁଷକୁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଅତଏବ ପତ୍ନୀ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଆଶ୍ରା । ଏହି ପରି ଶାକ୍ତି ପର୍ବ ରେ କୁହାଯାଇଛି - ପୁରୁଷର ପ୍ରଧାନ ସମ୍ପତ୍ତି ହେଉଛି ତା'ର ପତ୍ନୀ । ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥାଏ ଓ ବହୁତ ଦିନ ଧରି କୌଣସି ବିପତ୍ତିରେ ଫସିଥାଏ, ସେହି ପୀଡ଼ିତ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଓଷଧୀ ନାହିଁ ।

ସଂସାରରେ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାନ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନାହିଁ, ସ୍ତ୍ରୀ ସମାନ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟ ନାହିଁ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାନ ଧର୍ମ ସଂଗ୍ରହରେ ସହାୟକ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ । ସୌଭାଗ୍ୟବତୀ କଲ୍ୟାଣୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଗୃହକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥାନ୍ତି । ଏଣୁ ସେମାନେ ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ । ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗୃହଲକ୍ଷ୍ମୀ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ ବିଶେଷ ରୂପେ ରକ୍ଷା କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ । ସେମାନେ ଗୃହର ସୌଭାଗ୍ୟ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏଣୁ ପରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହେବା ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଆଦର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହିପରି ସ୍ୱସ୍ଥ ହୋଇଥାଏ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ନାରୀର ସ୍ଥାନ କେବଳ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଚ୍ଚ ନ ଥିଲା, ବରଂ ତା'ର ସର୍ବାଧିକ ସମ୍ମାନ ଓ ସକ୍ୱାର ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।

ନାରୀ ମହିମାର ଏତେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତର ବିବରଣ ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଦୁର୍ଲଭ ବୋଲି ଯଦି କୁହାଯାଏ ତ ଅତିଶୟୋକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଉପନିଷଦରେ ସୃଷ୍ଟିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୂନ୍ୟତାର ପୂର୍ତ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ୱାରା ହେବା କଥା କୁହାଯାଇଛି, ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ହେବାର କିଛି ନାହିଁ । ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ରକୁ ଏହି ବିଶେଷ ଗୁଡ଼ିକରୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅତ୍ୟଧିକ ଉନ୍ନତ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଯୁଗରେ ଅସାମ ଆଦରର ପାତ୍ର ଥିଲେ । ଗାର୍ଗୀ, ଅପାଳା, ଘୋଷା, ଲୋପାମୁଦ୍ରା, ବିଶ୍ୱାବାରା, ଶାଶୁତୀ, ସଲଭାଙ୍କ ପରି ବିଦୁଷୀ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୀ ନାରୀମାନଙ୍କର ଏହି ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟଯୁଗରେ ମାତାମତ୍ତ ମଣ୍ଡନ ମିଶ୍ର ଓ ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସମୟରେ ନିଜର ଭବ୍ୟତମ ରୂପରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମଣ୍ଡନ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଭାରତୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀର ମଧ୍ୟସ୍ତୁତା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପତି ହାରିଯିବାରୁ ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ ।

ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗ ବିଦେଶୀ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଦମନ ଚକ୍ର ଓ କ୍ରୁର ବ୍ୟବହାରର ଏକ କଳା ଅଧୀୟ ଥିଲା, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ନାରୀର ଗରିମାକୁ ଗଭୀର ଆଘାତ ପହଞ୍ଚିଲା, ଯେଉଁଠିରେ ରାଜପୁତ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ପତିବ୍ରତ ଧର୍ମ ତଥା ସତୀତ୍ୱର ରକ୍ଷା ହେତୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କ୍ରାନ୍ତରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଥିଲା । ସୌଭାଗ୍ୟବତୀ କଲ୍ୟାଣୀ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ପତିବ୍ରତ ଧର୍ମ ତଥା ସତୀତ୍ୱର ରକ୍ଷା ହେତୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କ୍ରାନ୍ତରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଥିଲା । ସୌଭାଗ୍ୟବତୀ କଲ୍ୟାଣୀ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ପତିବ୍ରତ ଧର୍ମ ତଥା ସତୀତ୍ୱର ରକ୍ଷା ହେତୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କ୍ରାନ୍ତରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଥିଲା ।

ଏହା ସହିତ ଯାବତୀୟ କୁରୀତି ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଲା, ଯାହା ନାରୀର ଗରିମାକୁ ତିରୋହିତ କରିଦେଲା । ଏହା ପରେ ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା ଓ ଅପସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରଭାବରେ ନାରୀ ପ୍ରତି ଥିବା ଗୌରବମୟୀ ଭାବର ଆହୁରି କ୍ଷୟ ହେଲା । ଅବଶ୍ୟ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ପୁନଃ ନାରୀ ଚେତନା ଜାଗରଣର ସମୟ ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା ଏକ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ନୂତନ ଶିଖର ଦିଗରେ ଅଗ୍ରସର କିନ୍ତୁ

ଏବେ ବହୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ବାକି ଅଛି । ଆଜି ପୁନଃ ନାରୀର ଗରିମାକୁ ସେହି ଗୌରବପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଖର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇବା ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଯେଉଁଠି ଦେବ ସଂସ୍କୃତିର ସମାପନ ଗୌରବ-ଗରିମା ପୁନଃ ପ୍ରକଟ ହୋଇ ବିଶ୍ୱର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରି ପାରିବ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାଜ ଆତ୍ମର ସେହି ମୁଖ୍ୟ ଚକ୍ର, ଯାହା ଉପରେ ସମାଜର ନୈତିକ ଢାଞ୍ଚା ଚିଷ୍ଟି ରହିଛି । ଏହି ଭାବବୋଧ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର ହିଁ ପୁରୁଷ ବ୍ୟବହାରର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଷଟି । ସ୍ତ୍ରୀ କେବଳ ମାଟିର ପ୍ରତିମା ନୁହେଁ, ସେ ସମସ୍ତ ମାନବୀୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଆଦି ତଥା ଅନନ୍ତ ସ୍ରୋତ ମଧ୍ୟ । ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ତା'ର ସମ୍ପର୍କରେ ହିଁ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ତ୍ରୀ ସମାଜର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ୱର, ସଂବେଦନାର ଆଦିସ୍ରୋତ । ଏଥିପ୍ରତି ପୁରୁଷକୁ ଜାଗରୁକ-ସଂବେଦନଶୀଳ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ନାରୀମାନେ ସ୍ୱୟଂ ଶିକ୍ଷିତ-ସୁସଂସ୍କୃତ ହେବାର ସତେଜ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ହେବ, ଯଦ୍ୱାରା ପରିବାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସ୍କାର ବାଜରୋପଣ ହୋଇ ପାରିବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ନାରୀକୁ ଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା, ତା' ପ୍ରତି ନିଜ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଆଦର ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଭାବ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଏବଂ ତା'ର ଦୈବୀ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ । ଏପରି ହେଲେ ମନୁସୂତ୍ରର ସେହି ଉକ୍ତି ଚରିତାର୍ଥ ହେବ, ଯେଉଁଠିରେ କୁହାଯାଇଛି- ଯତ୍ର ନାର୍ଯ୍ୟସ୍ତୁ ପୂଜ୍ୟକ୍ତେ ରମକ୍ତେ ତତ୍ର ଦେବତା । ଏହା ସହିତ ନାରୀର ଗୌରବ-ଗରିମା ନିଜର ଦିଗନ୍ତ ବ୍ୟାପୀ ଆତ୍ମା ସହିତ ପୁନଃ ଯୁଗକୁ ଆଲୋକିତ କରି ପାରିବ ।

ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ - ଔଷଧୀୟ ଗୁଣରେ ଭରପୁର ଦିବ୍ୟ ବୃକ୍ଷ

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ସଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ରହିଛି, ଯାହା ଏହାର ଧାର୍ମିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆସ୍ଥାନ ଅଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି - ରୁଦ୍ର ଓ ଅକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଅଶ୍ୱ ରୂପେ ଏହାର ପରିଚୟ ।

ମାନସ୍ୟତା ଅଛି ଯେ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତ୍ରିପୁରାସୁର ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ବିପଦ ପାଇଲେପିବା ପରେ ଶିବ ରୁଦ୍ର ରୂପ

ଧାରଣ କଲେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଆଖୁରୁ ନିର୍ଗତ ଅଶ୍ୱ ଧରା ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲା ତଥା ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ରୂପ ଧାରଣ କଲା । ଏଣୁ ଏହାକୁ ଭଗବାନ ଶଙ୍କରଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ମନେ କରାଯାଏ, ଯାହାକୁ ମାଳା, କଲବା, କବଚ, ମୁକୁଟ ଓ କେଜାଣି କେତେ ରୂପରେ ଧାରଣ କରାଯାଏ ।

ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ବିଶେଷ ରୂପେ ଶିବ ଓ ଶକ୍ତି ଉପାସନାରେ ଏହାର ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି ଏବଂ ଏହାର ମାଳାରେ ଜପ କରାଯାଏ । ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ

ବୃକ୍ଷ ମୁଖ୍ୟତଃ ହିମାଳୟ କ୍ଷେତ୍ରର ୬୦୦୦ ରୁ ୯୦୦୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାରେ ଦେଖାଯାଏ । ଭାରତ ସମେତ ନେପାଳର ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ମିଳିଥାଏ । ଭାରତରେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ, ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ, ଆସାମ ଭଳି ହିମାଳୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମିଳିଥାଏ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକର ମହାଶ୍ୱର, ନୀଳଗିରିରେ ମଧ୍ୟ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ବୃକ୍ଷ ମିଳିଥାଏ ।

ଭାରତ ବାହାରେ

ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ, ନେପାଳ ଓ ମାଲେସିଆ ଦେଶ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ପ୍ରମୁଖ ସ୍ରୋତ । ନେପାଳରେ ମିଳୁଥିବା ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ଆକାର ବହୁତ ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ଓ ମାଲେସିଆର ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମୂଳତଃ ଥଣ୍ଡା ଜଳବାୟୁରେ ଅଧିକ ବଢ଼ିଥାଏ । ଅଧିକ ତାପମାତ୍ରା ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଏହାକୁ ଛାଇ ଜାଗାରେ ଲଗାଯାଏ । ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଟମ ପୃଷ୍ଠାରେ

ପରାଧାନତାର ଅର୍ଥ
ବନ୍ଧନ । ସେହି ପରାଧାନତା ଭୌଗୋଳିକ ହେଉ, ସାମାଜିକ ଅଥବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ-ପରାଧାନତାର ପରିଣାମ ହିଁ ଦୁଃଖଦ ହୋଇଥାଏ । ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ନ ହେବା ଜୀବାତ୍ମର ପ୍ରକୃତି ହୋଇଥାଏ । ଜେଲରେ କୋଠିରୁ ଯୁବର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡିତ କରିଦେଲେ, ହାତକଡ଼ି ହାରାର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନ ପ୍ରକୃତରେ କେବଳ ବନ୍ଧନ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଜୀବାତ୍ମକୁ ଏପରି ଅନୁଭବ ସେତେବେଳେ ହୋଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସାମାଜିକ ଆକର୍ଷଣର ମୋହ-ମାୟାରେ ପଡ଼ି ନିଜ ପାଇଁ କର୍ମବନ୍ଧନର କାରାଗୃହ ନିର୍ମିତ କରିନିଏ । ସେଥିପାଇଁ ଭବବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତିକୁ ଜୀବାତ୍ମ ସକାଶେ ପରମ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ବନ୍ଧନ ଓ ପରାଧାନତା ଠାରୁ ବଳି ଦୁଃଖ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁକ୍ତି ଓ ମୋକ୍ଷ ଠାରୁ ବଳି ଆନନ୍ଦ ନାହିଁ । ସବୁ କିଛି ମିଳିଯିବା ପରେ ବି ଯଦି ଆମେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଥାଉ ତେବେ ସେହି ପରାଧାନତା ଦୁଃଖ ଓ ଦୈନ୍ୟର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଭକ୍ତି ଓ ଈଶ୍ୱର ଅନୁରାଗର ବନ୍ଧନକୁ ଏହି ତାଲିକାରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧନ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠିରେ ପଡ଼ି ଆତ୍ମକୁ ଆନନ୍ଦର ଅନୁଭବ ହୋଇ ପାରିବ । ଏଣୁ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଲାଳାୟିତ ହୋଇଥାଏ, ଯେହେତୁ ଦୁଃଖର କାରଣ ବନ୍ଧନ ଓ ସୁଖର ଆଧାର ସ୍ୱାଧୀନତା । ବନ୍ଧନ ସୁଖର ହେଉ ଅଥବା ଦୁଃଖର-ବନ୍ଧନ ତ ବନ୍ଧନ ହିଁ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମର ଏକମାତ୍ର ଓ ସର୍ବୋପରି ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଆଜିର ଚିନ୍ତନ

ସୂକ୍ଷ୍ମ

ବର୍ଷ ୨୨, ସଂଖ୍ୟା- ୨୦, ୧୪ - ୨୦ ମଇ ୨୦୨୩

ଅଧୁରା ସ୍ୱପ୍ନ

ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗଣରେ ଅନେକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳର ସାମଗ୍ରିକ ଉନ୍ନତିକୁ ନିଜର ଅଧୁରା ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ତାହା ପୂରଣ ପାଇଁ ସୁଯୋଗର ଦୃଢ଼ ଦେଇ ଭୋଟ ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବା ବେଳେ ଉପନିର୍ବାଚନ ବେଳେ ଦିବ୍ୟଗତ ପ୍ରତିନିଧିତା ପ୍ରଦାନୀ, ଝିଅ ବା ପୁଅ ଯଥାକ୍ରମେ ସାମା ବା ବାପାଙ୍କ ଅଧୁରା ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ ପାଇଁ ଭୋଟ ଭିକ୍ଷା କରିବା ଗୋଟିଏ ଧାରା ହୋଇଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ୱାକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଦେଶର ବିକାଶରେ ରାଜ୍ୟ ଓ ରାଜ୍ୟର ବିକାଶରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ବିକାଶ ପରସ୍ପର ପରିପୂରକ । ଯଦି ଦେଶ ବା ରାଜ୍ୟର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତିର ଅଭିଳାଷକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟାଧିକ ସାଧନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ଅଖଣ୍ଡ ଭାରତ, ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ପରି ଅନେକ ସାଧୁସମ୍ମୁଖ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାରତ, ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନିଶ୍ଚଳ ଭାରତ ବା, କଳ୍ପିତ ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ୱପ୍ନ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଧୁରା ରହିଯାଇଛି, ଯାହା ପୂରଣ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ମୋତେ ରକ୍ତ ଦିଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସାଧନତା ଦେବି ବୋଲି ଦୃଢ଼ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ସୁଭାଷ ବୋଷଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ କାଳର କରାଳ ଗର୍ଭରେ ଲୀନ ହୋଇଯାଇଛି । ଦେଶର ସାଧନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଇ ନିଜ ପରିବାରକୁ ଅନାଥ କରିଦେଇଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ଦେଶପ୍ରେମୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ନୀତି ମୁକ୍ତ ସାଧନ ଭାରତ ସ୍ୱପ୍ନ ଅଧୁରା ରହିଯାଇଛି ।

ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ମଧୁବାଦୁଙ୍କ ଖାଣ୍ଡି ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପ୍ରାନ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ କୁଟୁମ୍ବର ଶିଳ୍ପ ସମୃଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସେବା ଓ ତ୍ୟାଗର ଓଡ଼ିଶା, ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବକୃଷ୍ଣ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ଦୁର୍ନୀତିବିହୀନ ଭାଷାଭିତ୍ତିକ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ ଏବଂ ଅନେକ ପ୍ରକ୍ଷା ପୁରୁଷଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବିବିଧ ସ୍ୱପ୍ନ କେବଳ ଅଧୁରା ହୋଇ ରହିନାହିଁ ବରଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରାଜନୈତିକ ଚାତୁରୀରେ ଦିଗନ୍ତରା ହୋଇ ଯାଇଛି । ଅଖଣ୍ଡ ଓ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଭାଷାଭିତ୍ତିକ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିବା ରାଜ୍ୟର ଅନେକ ଦିବ୍ୟଗତ ସୁଯୋଗ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାନୀ ଇଚ୍ଛା ବାସ୍ତବ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ରାଜ୍ୟର ସାମା ଶ୍ଯହୋଇ ଚାଲିଛି । ନିର୍ବାଚନ ବେଳେ ସେଇ ମହାନ ଦେଶ ବା ରାଜ୍ୟ ପ୍ରେମୀଙ୍କ ଅଧୁରା ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ ପାଇଁ କାହାର ପ୍ରତିବନ୍ଧତା ପ୍ରକାଶ ପାଉନାହିଁ । କେବଳ ନିଜ ନିର୍ବାଚନ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଧୁରା ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣର ଦୃଢ଼ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଭାବପ୍ରବଣ କରାଇ କ୍ଷମତା ଲାଭର ଆଶା, ପ୍ରବନ୍ଧନାର ରୂପାନ୍ତର ହୋଇଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ଓ ଦେଶର କ୍ଷମତାଲିପି ସ୍ୱରୂପୀ ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ନିଜର ଓ ନିଜ ଉତ୍ତରଦାୟୀତ୍ୱର ସମ୍ପତ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ଉନ୍ନତିର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁ ତାହା ସାଧିତ କରିବା ପାଇଁ ସାମୂହିକ ସାଧିତ କରି ଦେବାରେ କୁଣ୍ଠିତ ହେଉନାହାନ୍ତି ।

ଅନେକ ମାତାପିତା ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତିର ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖି ନିଜ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନିଃସଙ୍ଗ କରାଉଥିବା ବେଳେ ସେଇ ଶିକ୍ଷିତ ଝିଅ ପୁଅମାନେ ଅସାମ ଅର୍ଥ ଲାଭର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖି ସାମାଜିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେଉଛନ୍ତି । ଦୁଇ ମହଲା କୋଠାର ମାଲିକ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଆବାସ ଯୋଜନା ସୁଯୋଗର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେବେଳେ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀମାନେ ସରକାରୀ ଅର୍ଥରେ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସାମାଜିକ ପ୍ରତିପତ୍ତି ବୃଦ୍ଧିର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦେଶର ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଏପିଜେ ଅବଦୁଲ କଲାମ ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା କେବଳ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ବରଂ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ତାକୁ ଉପଯୋଗ କରିଥିଲେ ତାହା ଥିଲା, 'ରାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଁ ଏଭଳି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖା, ଯାହାର ସଫଳତା ପାଇଁ ତୁମ ଆଖିରୁ ନିଦ ହଜି ଯିବ' । ସେଇ ଅମୂଲ୍ୟ ବାଣୀର ସଫଳତା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ଆଜି ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଅଧୁରା ସ୍ୱପ୍ନ ନୁହେଁ କି ?

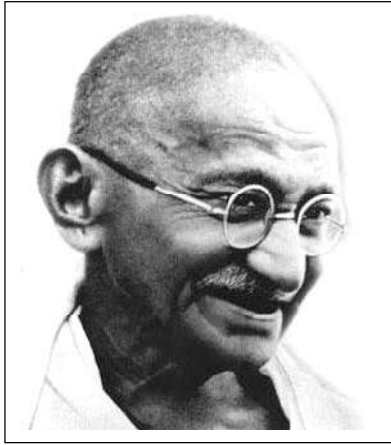
ଦେହକୁ ଉତ୍ତମ ପାନ

ଗୋଟିଏ ପାନପତ୍ରକୁ ଛେଚି ସେହି ରସରେ ଅଧିକାଂଶ ମହୁ ମିଶାଇ ଚାଟି ଖାଇଲେ ଛାତିରେ ଜମା ହୋଇଥିବା କଫରୁ ଉପଶମ ମିଳିଥାଏ ।

ସଂଗୀତକାରମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାନରସ ବହୁ ଉପକାରୀ । ଗୋଟିଏ ପାନପତ୍ର ରସରେ ୫ ବୁନ୍ଦା ମହୁ ଓ ୫ ବୁନ୍ଦା ଅଦାରସ ମିଶାଇ ସେବନ କଲେ ସ୍ମରଭଙ୍ଗ, ଥଣ୍ଡା, କାଶ, କଫ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

ଶିଶୁ ବା ବୃଦ୍ଧ ରୋଗୀମାନଙ୍କର ଝାଡ଼ା ହେଉ ନଥିଲେ, ପାନପତ୍ର ତେଜକୁ ମଳଦ୍ୱାରରେ ପୂରାଇ ଅଳ୍ପ କିଛି ସମୟ ରଖିଲେ ଝାଡ଼ା ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷୀତ୍ୱ ହୋଇଥାଏ । ପାନପତ୍ର ମଳକରି କଳରେ ଜାଳିଲେ ପାୟରିଆ ଓ ଦାକ୍ତର ଯାବତାୟ ରୋଗ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ପାନପତ୍ର ଆକ୍ୱିକ ରୋଗ ଓ କୃମିନାଶ ପାଇଁ ବହୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । କାନ ବିଶୁଦ୍ଧିଲେ ଗୋଟିଏ ପାନପତ୍ର ରସକୁ ସାମାନ୍ୟ ଉଷ୍ଣମାତ୍ରାରେ ପକାଇଲେ କାନ ବିନ୍ଦା ଭଳି ହୋଇଥାଏ । ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି କମି ଆସୁଥିବା ଲୋକ ଏହାର ପତ୍ର ବ୍ୟବହାର କଲେ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।

ଆଜି କିଛି ବିଚାରନ କରିଜନଗଣମୋତେ ଯେପରି ପୂଜା କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, ତାହା ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ଅତିଷ୍ଠ କରି ପକାଇଲାଣି । ସେମାନେ ମୋ ଉପରେ ଛେପ ପକାଉଥିଲେ ମୁଁ ହୁଏତ ଭୂମିଟି ବିଷୟରେ ଅଧିକ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ପାରୁଥାନ୍ତି । ତେବେ ହିମାଳୟ ଆକାରର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମିଥ୍ୟାନୁମାନ ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକ ନଥାନ୍ତା । ଆଉ ପାଦ ପଛକୁ ହଟାଇ ନେବାର କିମ୍ପାକୌଣସି ପୁନଃ ସଂଯୋଜନର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥଳରେ ମୋତେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଉଥିବା ଅଭିନନ୍ଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଏଭଳି ବିଶେଷ୍ୟମାନ ରହିଥାଏ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋ' ଭିତରେ କୌଣସି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ହେତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅଥବା ମୋ'ର କୌଣସି ଉପକାର ହୁଏନାହିଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମୋତେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ହିଁ ଲୋକହସ୍ୟ କରନ୍ତି ; କାରଣ ମୋତେ ସ୍ୱାକାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକର ଆଜି ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯଦି ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପାରୁଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାଟା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତା । ମୋ' ପାଖରେ ଯେତିକି ଗୁଣ ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଲାଗି ମୋ'ର କୌଣସି ସମର୍ଥନ ନାହିଁ ଏବଂ, ଯଦି ମୁଁ ଆସବାସ୍ୟାନ ହୋଇପଡ଼ିବି, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତି ସହଜରେ ମୋ'ର ମଥାକୁ ବୁଲାଇ ଦେଇ ପାରିବେ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଲ ବୋଲି ଯାହା କରୁଥାଏ, ତା' ବିଷୟରେ ଆଜି କିଛି ନକହିବା ହିଁ ସର୍ବଦା ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ ଭଲ । ଅନୁକରଣଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ ନିଷ୍ଠାପର ତୋଷାମତ ଆଉ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଅଛି ?

ମୋତେ ଏହି ମହାତ୍ମାଜୀ ତା'ର ଭାଗ୍ୟ ହାତରେ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅସହଯୋଗ ସଂଗ୍ରାମର ଜଣେ ସୈନିକ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ମୋତେ ମହାତ୍ମା ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିବା ଓ ମୋ ପାଦକୁ ଛୁଇଁଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅପରାଧ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଗତ ଗୋଟିଏ ବିଧେୟକୁ ମୁଁ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ନିଶ୍ଚୟ ସମର୍ଥନ କରିବି । ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ନିଜେ ସେହି ନିୟମରେ ପ୍ରବଳନ କରାଇ ପାରିବି, ଅର୍ଥାତ୍ ଆଖିମରେ ସେଭଳି କରିବା ହେଉଛି ଏକ ଅପରାଧ ।

ମୁଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମନେ ପ୍ରତିନିଧିତା କରୁଛି, ତାହାକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ଆଚରଣରେ ପରିଣତ କରିବା ଅଥବା, ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଆସ୍ଥା ନ ଥିଲେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ମୋର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାଦ୍ୱାରା ହିଁ ମୋର ବନ୍ଧୁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତମ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ପାରିବେ ।

ମିଶିଷ ଓ ସ୍ୱୟଂ ମାଟିରୁ ତିଆରି ହୋଇଛି । ପଟେ କାରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଅଧିକ କ୍ଷଣଭଙ୍ଗୁର କାରଣ, ସୁରକ୍ଷିତ କରି ରଖିପାରିଲେ କାର ତ ହଜାରେ ବର୍ଷ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇ ରହିବ, ମାତ୍ର ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀର ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କ୍ଷୟ ହୋଇଯିବାରେ ଲାଗିଛି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆୟୁଷଟି ପୂରିଗଲା ପରେ ତାହା ଅଧିକ ଭାବରେ ମାଟିରେ ମିଶିଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ଜଣେ

ପୂଜାରେ ଅତିଷ୍ଠ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ

ମନୁଷ୍ୟର ମାଟିର ଅଥବା ଧାତୁର ଗୋଟିଏ ମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରି ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ସୁତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥର କେବଳ ଅପବ୍ୟୟ... ବୋଲି ହିଁ କହିବାକୁ ହେବ । ମୋ'ର ମୂର୍ତ୍ତି ବା ଫଟୋଟି ପ୍ରତି ରହିଥିବା ମୋ'ର ଏହି ଅଶ୍ରୁକୁ ମୁଁ ମୋ' ମୁସଲମାନ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରୁଛି । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋ' ଜୀବନର ଏକ ସର୍ବଶେଷ ଅଂଶ ଅତିବାହିତ ହୋଇଛି ।

ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନା କରି କିମ୍ପା ମୋ' ଶରୀରକୁ ଚିତ୍ତ ତିଆରି କରି ଯେଉଁମାନେ ମୋ' ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଚେତାବନୀ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ, ଏହିସବୁ ଯାବତାୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ମୁଁ ଯେ ଆଜି ଭଲପାଏନାହିଁ, ସେମାନେ ଏକଥା ଜାଣନ୍ତୁ । ମୁଁ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମନେ ପ୍ରତିନିଧିତା କରୁଛି, ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରସର କରାଇ ନେବା ଲାଗି ଯଥେଷ୍ଟ ସହୃଦୟତା ଦେଖାଇ ପାରିଲେ ତାହାକୁ ମୋ' ପ୍ରତି ବହୁତ ସମ୍ମାନର ପ୍ରଦର୍ଶନ ବୋଲି ମନେ କରିବି ।

ମୋତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲି ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଏକ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦା ବୋଲି ହିଁ କହିବି । ମୁଁ କେବଳ ଜଣେ କର୍ମୀ ମାତ୍ର, ବୃହତ ଲକ୍ଷ୍ୟର ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବା ଅନେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତା'ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅଧିକ ନୁହେଁ । ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନର କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଥିବା ନେତାମାନଙ୍କର ସୁଚିନ୍ତା କରିବାଦ୍ୱାରା ତାହା ଅଭିଳାଷ ଲାଭ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କେବଳ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ । ଯେକୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପରାକ୍ଷା କରି ଦେଖିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ରହିଥିବା ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ସକାଶେ ହିଁ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ । ତେବେ ତାହା ସଫଳ ହେବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସମ୍ଭାବନା ରହିଥିବ । ଯେକୌଣସି ଅଗ୍ରଗତି କାମୀ ସମାଜରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମାନବଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟଦା ରହିବା ଉଚିତ ଯେତେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନାନା ଅପୂର୍ଣ୍ଣତାମୟ ଯନ୍ତ୍ର, ଯେଉଁମାନେ କି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ହାସଲ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ଗୁଣଟିକୁ ମୁଁ ମର୍ଯ୍ୟଦା ଦିଏ ଓ ସ୍ୱୀକାର କରେ, ତାହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ ଏବଂ ଅହିଂସା । ମୋ' ପାଖରେ କୌଣସି ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ଆଜି ନାହିଁ, ସେପରି କୌଣସି ଶକ୍ତି ମୁଁ ଚାହେଁନାହିଁ । ଦୂର୍ବଳତମ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ କ୍ଷୟଶୀଳ ଶରୀରକୁ ବହନ କରୁଛି, ମୋ' ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ତାହାହିଁ ରହିଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ଯେକୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଯାବତାୟ ଭୁଲ କରିପାରିବି । ମୋର ସଜଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ ସାମାବନ୍ଧତା ରହିଛି, ଏହିସବୁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଈଶ୍ୱର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଆସିଛନ୍ତି ।

ମୋ'ଠାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ବୋଲି ମୁଁ ଦାବି କରୁନାହିଁ, ମୁଁ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ବୋଲି ଆଜି ଦାବି କରୁନାହିଁ । ମୁଁ ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହିସାବରେ ସତ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରୁଛି ତାହାକୁ ପାଇବି ବୋଲି ସଂକଳ୍ପ କରି ବାହାରିଛି । ଭଗବାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ କଦାପି କୌଣସି ତ୍ୟାଗାତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅତି ବଡ଼ ବୋଲି ବିଚାର କରେନାହିଁ । ମୋ' କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ସମୁଦାୟ କ୍ଷେତ୍ରଟି, ତାହାକୁ ସାମାଜିକ, ରାଜନୀତିକ, ମାନବିକ ଅଥବା ନୈତିକ ଯାହା ବୋଲି କୁହାଯାଉ ପଛକେ, ତାହା ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି ଲାଗି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଛି ।

ଭଗବାନ ତାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ଉକ୍ତ ତଥା ଶକ୍ତିମାନ ଜୀବମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ନିମ୍ନତମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବିରାଜିତ ରହିଛନ୍ତି ବୋଲି ମୋତେ ଜଣାଥିବାରୁ, ମୁଁ ଏହିମାନଙ୍କ ସ୍ତରରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚି ପାରିବାକୁ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛି । ସେମାନଙ୍କ ସେବା ବ୍ୟତୀତ ମୁଁ କଦାପି ସେପରି କରି ପାରିବିନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅବଦମିତ

ହୋଇ ରହିଥିବା ମନୁଷ୍ୟବର୍ଗ ମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ମୋର ଏହି ପ୍ରବଳ ବାସନା ରହିଛି । ଯେହେତୁ ରାଜନୀତି ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ ନକରି ମୁଁ ଆଜି ସେବା କରି ପାରିବିନାହିଁ, ସେଇଥିପାଇଁ ମୁଁ ରାଜନୀତି ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରବୀଣ ସାମର୍ଥ୍ୟଧାରୀ ନୁହେଁ । ମୁଁ ହେଉଛି ଭାରତବର୍ଷର ଏବଂ ତାହାର ମାଧ୍ୟମରେ ମାନବ ଜାତିର ଜଣେ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଥିବା, ଭୁଲ କରୁଥିବା ସାମାନ୍ୟ ଭୃତ୍ୟ ମାତ୍ର ।

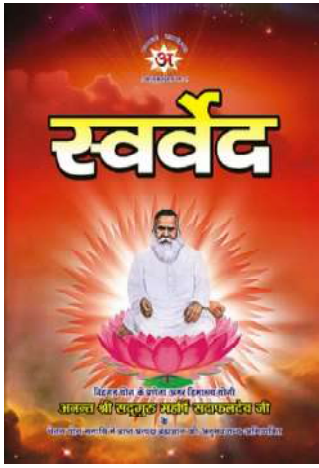
ଅମେ ସବୁ ନିଜକୁ କିପରି ଧୋଳା ଦେଉ, ସେହି ବିଷୟରେ ପ୍ରକୃତରେ ଆଚମ୍ବିତ ହେବାକୁ ହୁଏ । ଏହି କ୍ଷୟଶୀଳ ଶରୀରଟିକୁ ଅନେକ କରି ରଖୁହେବ ବୋଲି ଅମେ କଳ୍ପନା କରିଥାଉ ଏବଂ ଆହାର ଲୁକ୍ୱାୟିତ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆବାହନ କରି ଆଣିବା ଆଜି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବୋଲି ଭାବିଥାଉ । ଯଦି ମୋ' ଭିତରେ ଏହିପରି କୌଣସି ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତାହାହିଁ ଦର୍ଶାଇ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାରେ ଲାଗିଛି ଯେ, ମୁଁ ଆମ ଯେକୌଣସି ମିଶ୍ରଣ ପରି ଏକାକ୍ର ଅନ୍ଧବଳ ଏବଂ ମୋ' ଭିତରେ କେବେହେଲେ ଅସାଧାରଣ ବୋଲି କିଛି ଆଜି ନଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ।

ମୋତେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନାକରି ସେମାନଙ୍କ ଫକ୍ତିରେ ନେଇ ବସାଇ ଦିଆଯିବାର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ମୋ' ପାଖରେ ଅଛି ବୋଲି ମୁଁ ବିଚାର କରୁନାହିଁ । ମୁଁ ସତ୍ୟର ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ ଅନୁସରଣୀ ହୋଇ ବାହାରିଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମ-ଉପଲକ୍ଷି ଲାଗି ଅଧର ହୋଇ ରହିଛି, ମୋର ଏହି ଜୀବନରେ ହିଁ ମୋଷ ଲାଭ କରିବାକୁ ଆକୁଳ ହେଉଛି । ଜାତିର କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋର ଯାବତାୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ମୋର ଆୟକୁ ଶରୀର ବାସନାର ବନ୍ଧନରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆଣିବାର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣର ଏକ ଅଂଶମାତ୍ର । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ ମୋର ସେହି ସେବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରଣୋଦିତ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହି ପୃଥିବୀର କ୍ଷୟଶୀଳ ସାମାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୋର କୌଣସି ଆକାଂକ୍ଷା ଆଜି ନାହିଁ । ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗର ସାମ୍ରାଜ୍ୟଲାଗି ଆକାଂକ୍ଷା ରଖୁଛି ଓ ତେଣୁ ଅଛି, ତାହାକୁ ମୋଷ ବୋଲି କହୁଛି ।

ମୁଁ ନିଜକୁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ ଅଧିକ ବୋଲି ଦାବି କରୁନାହିଁ । ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ତୁଳନାରେ ମୋ ପାଖରେ କମ୍ ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିଛି । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ ଗବେଷଣା ଫଳରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଅହିଂସା ବା ସଂଯମ ହାସଲ କରିପାରିଛି, ସେଥିଲାଗି ମଧ୍ୟ ମୁଁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବାହାଦୁରୀ ଆଜି ଦାବି କରିବିନାହିଁ । ଏହି ବିଷୟରେ ମୋର ଲେଖମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ଯଦି କେହି ଠିକ ମୋରି ପରି ଉଦ୍ୟମ କରିବ ଏବଂ ନିଜ ଭିତରେ ସେହିଭଳି ଆଶା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକୁ କର୍ଷଣ କରି ରଖିବ, ତେବେ ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ହେଉ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଁ ଯାହାକିଛି ହାସଲ କରିଛି, ତାହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ହାସଲ କରିପାରିବ ।

ମୋର କେତେଜଣ ପତ୍ରପୁରକ ଏପରି ଭାବୁଥିବାପରି ମନେ ହେଉଛି ଯେ, ମୁଁ ଅଲୌକିକ ବହୁତ କିଛି କଥା ସମ୍ଭବ କରିଦେଇ ପାରିବି । ସତ୍ୟର ଜଣେ ଉପାସକ ହିସାବରେ ଏଠାରେ ମୋର ଏକଥା କହିଦେବା ଉଚିତ ଯେ, ମୋ' ପାଖରେ ଆଜି ସେପରି କୌଣସି ଅସାଧାରଣ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ମୋ ପାଖରେ ଯାହାକିଛି ଶକ୍ତି ଅଛି, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସୁଛି । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର କଦାପି ଅପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତିନାହିଁ । ସେ ତାଙ୍କର ଅଗଣିତ ମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ହିଁ ଯାହାକିଛି କରନ୍ତି ।

ସର୍ବେଦ

ଅଖିଳ ଶ୍ରେଣୀ ଭଣ୍ଡ ରୂପ ॥୩୪॥

ଦେହୀ ମାହିଁ ଓଁଦେହ ହେଁ,
ପରଶୋ ଆପନ ରୂପ ।
ପ୍ରକୃତି ତ୍ରିଗୁଣ ମୈଁ ନା ବହୋ,
ଅଜନ ଅମର ତତ୍ତ୍ୱ ରୂପ ॥ ୩୨ ॥

ଭାଷ୍ୟ - ଶୁଦ୍ଧ ରୂପରେ ଆତ୍ମାର ପ୍ରାକୃତିକ ଦେହ ନ ଥାଏ । ସେ ଏହି ଦେହ ସଂସାରରେ ରହି ନିଜ ଯୋଗ ବିଜ୍ଞାନରୁ ଅସଙ୍ଗତ ଥାଏ ବିଦେହ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ସ୍ୱରୂପକୁ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଭେଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରକୃତି ତ୍ରିଗୁଣରେ ଆତ୍ମଚେଷ୍ଟାକୁ ପ୍ରବହିତ ନ କରି ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥିର ରଖନ୍ତୁ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ଚେତନ ସ୍ୱରୂପ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକଟ ହେବ ।

ନିଜ ସ୍ୱରୂପ କୋ ଦେଖ ଲେ,
ଫିର ମାୟା କୋ ଦେଖ ।
କହଁ ଜକୁ କହଁ ମରଣ ହେଁ,
ଧୋଖା ଜଗ କର ରେଖ ॥୩୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ଯୋଗୀ ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଜ ସ୍ୱରୂପକୁ ଦେଖି ପୁଣି ମାୟାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । କେଉଁଠି ଜନ୍ମ ଆଉ କେଉଁଠି ମରଣ ଅଛି । ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ସଂସାରର ଧୋକା ଅଟେ । ନିଜ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବା ପରେ ପ୍ରକୃତିର ସଙ୍ଗ ଛାଡ଼ିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମାର ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତିର ତ୍ରିଗୁଣରୁ ଜାତ କର୍ମ ଓ ତାହାର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ମୁକ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ, ଚେତନ, କୃତସ୍ତ୍ର ଏବଂ ନିତ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଅଟେ ।

ଆପ ଆପ କୋ ଦେଖୁଏ, ଆପ
ମୈଁ ଆପ ସ୍ୱରୂପ ।
ଦେଖି ସଦାଫଳ ଆପ ସେ,

ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ - ଔଷଧୀୟ ଗୁଣରେ...

ଏହା ଏକ ଚିରସବୁଜ ବୃକ୍ଷ, ଯାହା ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବିକଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବୃକ୍ଷରେ ୩-୪ ବର୍ଷ ପରେ ଫଳ ଫଳିବା ପ୍ରାରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ସହିତ ଏହି ବୃକ୍ଷ ସବୁଜିମାପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ । ବସନ୍ତ ଋତୁରେ ଏଥିରେ ପୁରୁର ଧଳା ଫୁଲ ଫୁଟିଥାଏ, ଫଳରେ ଏହା ପରି ବେଶର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରାଶି ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ ।
ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ବୃକ୍ଷର ବୈଜ୍ଞାନିକ ନାମ ହେଉଛି - ଇଲିୟୋକାର୍ପସ ଗେନିଟିସ । ଏହା ହାରାହାରି ୬୦ ରୁ ୮୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ୧୫୦ରୁ ୨୦୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ୁଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି । ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ୩୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପ୍ରଜାତି ରହିଛି, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ ୩୫ ପ୍ରଜାତି ଭାରତରେ ଦେଖାଯାଏ । ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକଶିତ ବୃକ୍ଷ ସାରା ବର୍ଷରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ରୁ ୨୦୦୦ଟି ଫଳ ଦେଇଥାଏ ।
ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ୧୦୮ ମୁଖୀ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଥିଲା ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥିରେ ୧ ରୁ ୨୧ଟି ରେଖା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ନେପାଳରେ ୨୭ ମୁଖୀ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ରୁଦ୍ରାକ୍ଷକୁ ମିଳିମିଶରରେ

ମପାଯାଏ । ଇଣ୍ଡୋନେସିଆରେ ମିଳୁଥିବା ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ୫ ରୁ ୨୫ ମି.ମି. ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ନେପାଳରେ ମିଳୁଥିବା ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ୨୦ ଓ ୩୫ ମି.ମି. ହୋଇଥାଏ ।
୧୪ ମୁଖୀ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷକୁ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ କୁହାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ଏକମୁଖୀକୁ ସବୁଠାରୁ ଦିରଳ, ପବିତ୍ର ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱରୂପ କୁହାଯାଏ । ମହାଭାଗବତ ପୁରାଣରେ କୁହାଯାଇଛି - ଯେଉଁ ଘରେ ଏକମୁଖୀ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଥାଏ, ସେହି ଘରେ ସର୍ବଦା ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାସ କରନ୍ତି । ୪, ୫ ଓ ୬ ମୁଖୀ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ସବୁଠାରୁ ସାଧାରଣ । ପଞ୍ଚମୁଖୀ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଓ କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଯାଏ, କିନ୍ତୁ ୧ ମୁଖୀ, ୧୪ ମୁଖୀ ଓ ୨୧ ମୁଖୀ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଦୁର୍ଲଭ ତଥା ବହୁତ ମହଙ୍ଗା ହୋଇଥାଏ ।
ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଫଳ ପାଚିଗଲେ ନାଳ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ, ସେଥି ପାଇଁ ଏହାକୁ ବୁବେରି ବିଦ୍ଧ କୁହାଯାଏ । ଏହାର ସାଧାରଣ ରଙ୍ଗ ମାଟିଆ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଧଳା, କଳା, ହଳଦିଆ ଓ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷ ଫଳ

ପ୍ରିୟତମର ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ।

ସାଧନ ଓହ୍ଲ ପର ଧନ୍ୟ ହେଁ,
ଜେହି ସାଧନ ସବ ଆୟ ।
ଅନୁପମ ଅଗମ ଅଗାଧୁ ମୈଁ,
ଅନୁଭଞ୍ଜ ଅଲଖ ଲଖାୟ ॥୦୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧନା ଧନ୍ୟ ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତ ସାଧନା ଆସିଯାଏ ଏବଂ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଗମ୍ୟ-ଗମ୍ୟ, ଅନୁପମ, ଅଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱ ଅନୁଭବରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରକୃତିପାର ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗର ସାଧନା ବଳରେ ଅଗୋଚର ପରବ୍ରହ୍ମ ତତ୍ତ୍ୱ ଅନୁଭବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହୋଇଥାଏ ।

ଓହ୍ଲ ଉନ୍ନତି ଓହ୍ଲ ଧନ୍ୟ ହେଁ, ସବ
ଉନ୍ନତି ଜେହି ଆୟ ।

ଶେଷ ମିଳନ କୁଛ ହେଁ ନହଁ,
ଜେହି ଅପ୍ରାପ୍ତ ରହ ଜାୟ ॥୦୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ଜୀବନର ସେହି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବିକାଶ ଧନ୍ୟ ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥାଏ ଅଥବା ଯେଉଁଥିରେ ଅପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ରହିଯାଏ ନାହିଁ ।

ଓହ୍ଲ ତ ପରମ ସୁଖ ଧନ୍ୟ ହେଁ,
ଜେହି ମହଁ ସବ ସୁଖ ଆୟ ।
ଜେହି ମହଁ ଦୁଖ ନହଁ ଲେଶ ହେଁ,
ସହଜ ସ୍ୱଭାବୁ ରହାୟ ॥୦୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ପରମ ସୁଖ ଧନ୍ୟ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତ ସୁଖ ସମାହିତ ହୋଇଯାଏ । ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଃଖର ଲେଶମାତ୍ର

ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ, ଯାହା ସ୍ୱାଭାବିକ ରୂପରେ ଆତ୍ମାକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଓହ୍ଲ ତୋ ଅଞ୍ଜୁଆ ଧନ୍ୟ ହେଁ,
ଚେତନ ଚେତନ ଭାଞ୍ଜୁ ।
ଚେତନ ଦୃଶ୍ୟ ଅନନ୍ତ ହେଁ,
ଚେତ ଅସାମ ସମାଞ୍ଜୁ ॥୦୫॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ଅବସ୍ଥା ଧନ୍ୟ ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ ଚେତନ ସହିତ ଚେତନର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଥାଏ ଆଉ ଜ୍ଞାନମୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନନ୍ତ ଚେତନ ଦୃଶ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ।

ଓହ୍ଲ ଅଞ୍ଜୁଆ ଧନ୍ୟ ହେଁ, ସବ କୁଛ
କର କ୍ରିୟ ନାହିଁ ।
ସର୍ତ୍ତ ଭୋଗ କର ନହଁ କରେ,
ପଦ୍ମ ପତ୍ର ଜଳ ମାହିଁ ॥୦୬॥

ଭାଷ୍ୟ - ସେହି ସ୍ଥିତି ଧନ୍ୟ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ସବୁକିଛି କରି ସୁଦ୍ଧା କିଛି କରିହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଜଳରେ ପଦ୍ମ ପତ୍ର ସଦୃଶ ନିର୍ଲେପ ରହି ସମସ୍ତ ଭୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରି ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକର ଭୋଗ କରିହୁଏ ନାହିଁ । ଯୋଗଜାତ ସ୍ଥିତିରେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ଭୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନଙ୍କର ବିଷୟ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେହି ଅସଙ୍ଗ ବିରକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ହେଉଥିବା କର୍ମମାନଙ୍କରେ ଯୋଗୀ ବିଦେହୀ ହୋଇ ତାହାର ଉପଭୋକ୍ତା ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସେହି କର୍ମଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋଗୀକୁ ନିର୍ଲେପ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି ।

ସାମ୍ବ୍ୟ ଦ୍ୱିତରେ ମଦୁ ଓ ଦୁଳଦା

ଉତ୍ତମ ସାମ୍ବ୍ୟ ପାଇଁ ମଦୁ ଓ ହଳଦୀର ବିଶେଷ ଭୂମିକା ରହିଛି । ଏହାକୁ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ହୋଇଥାଏ ଅନେକ ଉପକାର । ହଳଦୀରେ କରକ୍ୟୁମିନ୍ ଏବଂ ମଦୁରେ ଆଣ୍ଟି ଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଥାଏ । ଶରୀରର ଅନାବଶ୍ୟକ ମେଦ ହ୍ରାସ କରିବାରେ ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ଦୁଇଟି ପଦାର୍ଥରେ ଆଣ୍ଟି ଜନଫାଲମେଟରା ଗୁଣ ରହିଥାଏ । ଗଣ୍ଡିଜନିତ କଷ୍ଟଦୂର କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏ ଦୁଇଟି ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବା ଇମ୍ୟୁନିଟି ବଢ଼ିଥାଏ ।

ରକ୍ତରେ ଶର୍କରା ସ୍ତର ଠିକ୍ ରହିଥାଏ । ମଧୁମେହରୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଏହା କୋଲେଷ୍ଟେଲ ସ୍ତରକୁ ଠିକ୍ ରଖିଥାଏ । ହୃଦୟାତ ପରି ଭୟଙ୍କର ସମସ୍ୟାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଥିବା ପୋଟାସିୟମ୍ ରକ୍ତଚାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ହଳଦୀ ଏବଂ ମଦୁ ମିଶ୍ରଣରେ ଫାଇବର ଥାଏ । ଏହାକୁ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ହଜମ ଠିକ୍ ଭାବେ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କୋଷ୍ଟକାଠିନ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ହଳଦୀ ଓ ମଦୁରେ ଫସ୍‌ଫରସ୍ ଥାଏ । ଏଥିରେ ଦାନ୍ତ ମଜଭୂତ ହୋଇଥାଏ । ଯାହା ଦାନ୍ତକୁ ମଜଭୂତ ସମସ୍ୟା ଦୂର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ସାମା: ତୁମ ପାଖରେ ଡାଇଓକ୍ସିଲାଇସେନ୍ସ ଥିଲା ତଥାପି ତୁମେ ଫାଇନ୍ କାହିଁକି କାଟିଲ ?

ସା: ସେଥିରେ ମୋ ଫଟୋ ଭଲ ନ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ପୁଲିସବାବୁଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲିନି ।

× × ×

ଶିକ୍ଷକ: ତତେ ପକ୍ଷୀର ଗୋଡ଼ ଦେଖି ତା'ର ନାଁ କହିବାକୁ ହେବ ।

ଚଣ୍ଡ: ସାର୍ ମତେ ଆସିବନି ।

ଶିକ୍ଷକ: ତା' ହେଲେ ତୁ ଫେଲ୍ ହେଇଗଲା । ତୋ ନାଁ କ'ଣ କହିଲୁ ?

ଚଣ୍ଡ: ମୋର ଗୋଡ଼ ଦେଖି କୁହନ୍ତୁ ।

× × × × ×

ସାମା: ଶୁଣ ରାତିରେ ଫୋନ୍ ତାର୍ଜରେ ଲଗାଇ ଶୋଇବନି ବ୍ୟାଟେରି ଫାଟିଯିବ ।

ସା: ତୁମେ ଚିନ୍ତା କରନି ମୁଁ ବ୍ୟାଟେରି କାଢ଼ି ତାର୍ଜ କରିବି ।

× × × × ×

ବୋହୁ: ମୁଁ ଭୁତୁଣୀ ପରି ଦେଖାଯାଉଛି କି ?

ଶାଶୁ: ନାଁ, ବିଲକୁଲ ନୁହେଁ ।

ବୋହୁ: ମୋ ଆଖି ବେଙ୍ଗ ପରି କି ?

ଶାଶୁ: ନା ।

ବୋହୁ: କ'ଣ ମୁଁ ମଇଁଷି ପରି ମୋଟା ଓ କଳା ?

ଶାଶୁ: ନାହିଁ ଝିଅ ।

ବୋହୁ: ତା'ହେଲେ ପତୋଶୀ ଲୋକେ କ'ଣ ପାଇଁ ମତେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ପୁରାପୁରି ମୋ ଶାଶୁ ପରି ଦେଖାଯାଉଛି ।

× × × × ×

ସାମା କୋଲଡ୍ରାକ୍ସ ବୋତଲ ସାମ୍ନାରେ ରଖି ମନ ଦୁଃଖରେ ବସିଥିଲା । ସା ଆସି ସବୁ କୋଲଡ୍ରାକ୍ସ ପିଇ ଦେଲା ।

ସା: କାହିଁକି ମନ ଦୁଃଖରେ ବସିଛି ? କ'ଣ ହେଇଛି ?

ସାମା: ସକାଳେ ତୁମ ସହିତ ଝଗଡ଼ା ହେଲା । ରାସ୍ତାରେ ଗାଡ଼ି ଖରାପ ହେଇଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ଅଫିସ୍‌ରେ ବିଳମ୍ବରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ବସ୍ ଚାକିରିରୁ ବାହାର କରି ଦେଲେ । ଏବେ ସୁଇସାଇଡ୍ କରିବି ବୋଲି କୋଲଡ୍ରାକ୍ସରେ ବିଷ ମିଶାଇ ରଖୁଥିଲି । ହେଲେ ତୁମେ ପିଇଦେଲ ।

× × × × ×

ସା: ମତେ ଭଲ ପାଉଛ ?

ସାମା: ଶାନ୍ତଜାହାଁ ପରି ।

ସା: ମୁଁ ମଲା ପରେ ତାଜମହଲ ବନେଇବ ?

ସାମା: ଜାଗା କିଣି ସାରିଛି ତେରି ତ ତୁ କରୁଛୁ ।

× × × × ×

ସା: ଆମର ବାହାଘର ୨୫ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି । କେତେ ଜଳଦି ଏତେ ବର୍ଷ ଚାଲିଗଲା ଜଣା ପଡ଼ିଲାଣି ।

ସାମା: ସମୟ କ'ଣଦାକୁ ଜଣାପଡ଼ିଥାଏ ଜେଲରକୁ ନୁହେଁ ।

ଦୁଦୁରାର ଉପକାରिता

ଦୁଦୁରା ଏକ ପରିଚିତ ବୃକ୍ଷ । ଏହା ଦେବ ପୂଜା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପତ୍ରଥାଏ । ତେବେ ଏହାର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ଅନନ୍ୟ । ଆୟୁର୍ବେଦରେ ଦୁଦୁରାର ଉପକାର ତଥା ଉପଚାରର କଥା ରହିଛି । ଦୁଦୁରାର ଫଳ, ଫୁଲ, ପତ୍ର ଏବଂ ମୂଳ-ସବୁକିଛି ଔଷଧୀୟ ଗୁଣରେ ଭରପୂର । ପାଦରେ ଫୁଲ ଥିଲେ ଏହାର ପତ୍ରକୁ ବାଟି ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଫୁଲ କମିଥାଏ । ଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରୋଗ ଏବଂ ଗଣ୍ଠି ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇଁ ଦୁଦୁରାର ଆବଶ୍ୟକ ପତ୍ରଥାଏ । ଗାଁ ଗଣ୍ଡା ଆଦିରେ ଏହି ଗଛ ପ୍ରାୟତଃ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଜ୍ୱର, ଅଧକପାଳି, ପେଟରେ ଗ୍ୟାସ୍ ଆଦି ରୋଗ ପାଇଁ ଦୁଦୁରାକୁ ଶୋଧନ କରାଯାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ଔଷଧ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆରୋଗ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ।

ମୁଣ୍ଡରୁ ନିର୍ଯ୍ୟତ କେଶ ଝଡୁଥିଲେ ଅନେକ ଚିକିତ୍ସକ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଦୁଦୁରାର

ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଦୁଦୁରା ରସକୁ ନିର୍ଯ୍ୟତ କିଛି ସପ୍ତାହ ମୁଣ୍ଡରେ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଦୂର ହୁଏ ।

ଦୁଦୁରାର ପତ୍ର, ଫୁଲ ଏବଂ ମଞ୍ଜିକୁ ବାଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଇଥିବା ପେଷ୍ଟ ବା ଲେପକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନରେ

ଲଗାଇଲେ ଆରାମ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ମିଶ୍ରଣକୁ ସୋରିଷ ତେଲ କିମ୍ବା ରାଶିତେଲରେ ଫୁଟାଇ ଦୁଦୁରା ତେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ତେଲ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିବାରକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ । ପୁଣି ଶରୀରର କୌଣସି ଅଂଶରେ ପାତା ବା ଜଳନ ହେଉଥିଲେ ଦୁଦୁରା ପତ୍ରକୁ ହାଲକା ଉଷ୍ମ ପରି ପାତା ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନରେ ବାନ୍ଧି ଦିଅନ୍ତୁ

ଆରାମ ମିଳିବ । କାନବିନ୍ଧା ପାଇଁ ଦୁଦୁରାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବେ । ସୋରିଷ ତେଲ ୨୫୦ ମି.ଲି, ୬୦ ମି.ଗ୍ରା, ଗନ୍ଧକ ଏବଂ ୫୦୦ ଗ୍ରାମ ଦୁଦୁରା ପତ୍ରର ରସକୁ ମିଶାଇ ଧାରେ ଧାରେ ଜଳୁଥିବା ବୁଲାଇ ବସାନ୍ତୁ । ସବୁ ମରିଯାଇ ଯେତେବେଳେ କେବଳ ତେଲ ରହିବ ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଅଣ୍ଡା କରି କାନରେ ବୁନ୍ଦାଏ କିମ୍ବା ଦୁଇ ବୁନ୍ଦା ପକାନ୍ତୁ ।

ଆଖୁଗଣ୍ଠି ରୋଗରେ ପାଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଦୁଦୁରା ବେଶ୍ ଉପକାରୀ । ଦୁଦୁରାର ପଞ୍ଚାଙ୍ଗୁରୁ ରସ ବାହାର କରି ତାକୁ ରାଶିତେଲରେ ମିଶାଇ ଫୁଟାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । କେବଳ ତେଲ ରହିବା ଯାଏଁ ଫୁଟାନ୍ତୁ । ଏହି ତେଲକୁ ଶୀତଳ କରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମାଲିସ୍ କରିବା ସହ ତା' ଉପରେ ଦୁଦୁରା ପତ୍ରଟିଏ ବାନ୍ଧିଦେଲେ ଏହି ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୁଏ । ଏହାବାଦ୍ ଏହାର ପତ୍ରର ଲେପ ହାତର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଲାଘବ କରିଥାଏ ।

ଚକ୍ଷୁ ରୋଗ, ଶ୍ୱାସନଳୟରେ ସମସ୍ୟା ଥିଲେ ଦୁଦୁରାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ । ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍‌ର ସ୍ୱରକ୍ଷା କରିବା ସହ ଛାତିରେ କଫ ଜମା ହେଉଥିଲେ ଏହା ଆରୋଗ୍ୟ କରେ । ହୃଦୟର ଗତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ ଦୁଦୁରା ।

ମହିଳାଙ୍କ ମାସିକ ଧର୍ମରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେଲେ ଦୁଦୁରା ଦ୍ୱାରା ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଦୁଦୁରା ଶରୀରର ତାପକୁ ସନ୍ତୁଳିତ ରଖେ । ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ପାଗ ବା ଋତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶରୀର ଉପରେ କୌଣସି କ୍ରୁପାଦ ପଡ଼ି ନ ଥାଏ ।

ସାବଧାନତା: ଅନେକ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣରେ ଭରପୂର ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୁଦୁରାର ବ୍ୟବହାରକୁ ନେଇ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ ଜରୁରୀ, କାରଣ ଦୁଦୁରାର ବିଷାକ୍ତ ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଅଧିକମାତ୍ରାରେ ସେବନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରରେ ଶୁଖିତା ଦେଖାଦିଏ ।

ବଡ଼ ଉପକାରୀ ଅଙ୍କୁର

ଭାରତରେ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଅଙ୍କୁର ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । କଳା ଓ ସବୁଜ ଅଙ୍କୁର । ଅଙ୍କୁରରେ ପ୍ରୋଟିନ୍, ସୋଡିୟମ୍, ଫାଇବର, ଭିଟାମିନ୍, ଏ, ସି, ବି, କେ, କ୍ୟାଲସିୟମ୍, କପର, ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ୍, ମାଙ୍ଗାନିଜ, ଜିଙ୍କ୍ ଓ ଲୌହ ଭଳି ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱ ମିଳିଥାଏ ।

ଅଙ୍କୁର ଅନେକ ପେଟ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ସହ କବଜ ଦୂର କରିଥାଏ । ବାକ୍ସି ଲାଗିବା, ମାଇଗ୍ରେନ୍, ଆଦି ସମୟରେ ଅଙ୍କୁର ଖାଇଲେ ଏଥିରୁ ଆରାମ ମିଳିଥାଏ । ଏକ ଗ୍ଳାସ ଅଙ୍କୁର ରସରେ ଦୁଇ ଚାମଚ ମହୁ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ରକ୍ତହୀନତା ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

ଅଙ୍କୁର ଖାଇଲେ ଚର୍ମରୋଗ ହୋଇ ନ ଥାଏ ଓ ହୃଦରେ ଚମକ ଆସିଥାଏ । ଯେଉଁ ଲବଣ କାରଣରୁ ଶରୀରରେ ଆର୍ଥରାଇଟିସ୍ ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେଇଥାଏ, ଅଙ୍କୁର ରସ ଏହି ଲବଣକୁ ନିଷ୍କାସିତ କରିଥାଏ । ଫଳରେ ଆଖୁଗଣ୍ଠି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଲାଘବ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରତିଦିନ ଖାଆନ୍ତୁ ପିଆଜ

ରୋଗର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ: ପିଆଜକୁ ଆପଣ ନିଜ ଡାଏଟରେ ନିର୍ଯ୍ୟତ ସାମିଲ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇଥାଏ ଏବଂ ବଦଳୁଥିବା ଋତୁ ଅନୁଯାୟୀ ହେଉଥିବା ରୋଗକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ ।

ହୃଦୟାତରୁ ରକ୍ଷା: ପିଆଜରେ ଥିବା ସଲଫର ରକ୍ତରେ କୋଲେଷ୍ଟେରଲ ଏବଂ ଟ୍ରାୟଗ୍ଲିସେରାଇଡ୍ ସ୍ତରକୁ କମ୍ କରିଥାଏ । ଯଦ୍ୱାରା ହୃଦୟାତରୁ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ ।

ଆଖି ବ୍ୟାଜେକ୍ଟିଭାଲ: ପିଆଜରେ ଆଖି ବ୍ୟାଜେକ୍ଟିଭାଲ ତତ୍ତ୍ୱ ଥାଏ । ପିଆଜ ରସ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଘା' ଏବଂ ଖଣ୍ଡିଆ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।

ଗରମରୁ ରକ୍ଷା: ପିଆଜ ରସରେ ଚିନି ମିଶାଇ

ପିଇଲେ ଖରା ଏବଂ ଗରମ ଯୋଗୁଁ ହେଉଥିବା କଷ୍ଟରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ।

କର୍କଟ ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା: ପିଆଜରେ ଥିବା କ୍ୱାର୍ଟିଜିନ୍ ନାମକ ଆଣ୍ଟି କ୍ୟାନ୍ସର ତତ୍ତ୍ୱ ରୋଗୀକୁ କର୍କଟ ରୋଗରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ । ଶରୀରରେ ଥିବା କର୍କଟ ସେଲକୁ ଏହା ମାରିଦିଏ ।

ଗଣ୍ଠି ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି: ପିଆଜ ବାତରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପାଦେୟ । ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟହ ଖାଇବା ଏବଂ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆଖୁଗଣ୍ଠି ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

ରକ୍ତସ୍ତର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ: ପିଆଜରେ ଥିବା କ୍ୱୋର୍ଟିଜିନ୍ ଏବଂ ସଲଫର ପରି ମିନେରାଲ ରକ୍ତସ୍ତରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ମଧୁମେହ ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ ।

ଜାମୁକୋଳିର ଚମତ୍କାରିତା

ଜାମୁକୋଳିର ରଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ଯେତେ ସୁନ୍ଦର, ଭରପୂର ରହିଥାଏ । ଯାହାକି ଆମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ତା'ଠାରୁ ଏହାର ସ୍ୱାଦ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସୁସ୍ୱାଦୁ । ଏହା ରକ୍ତର ହିମୋଗ୍ଲୋବିନ୍ ସ୍ତରକୁ ବଢ଼ାଇଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ । ଯାହାକୁ ସେମାନେ ବିନା ଦିଆରେ ଏହାର ସେବନ କରିପାରିବେ । ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଭିଟାମିନ୍ ବି, ସି ଓ ଆଇରନ ରହିଥାଏ । ଏହାକୁ ସେବନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ । ଗୁଣରେ ଭରପୂର ଥିବା ଏହି ଜାମୁକୋଳି ଦାମୀ ହୋଇ ନ ଥିବା ସହିତ ଏହାର ଗନ୍ଧ ସବୁ ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ସୁବିଧାରେ ମିଳିଥାଏ ।

ଏହାର ରସରେ ଆଣ୍ଟିବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆଲ୍ ଓ କୃତ ପିୟୁରିଫିକାନ୍ସ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଏଥିରେ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଓ କ୍ୟାଲସିୟମର ମାତ୍ରା

ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି କୋଳିର ମଞ୍ଜିକୁ ଶୁଖାଇ ତାକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ଖାଇଲେ ଅନେକ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ।

ଏହା କୋଷ୍ଠକାଠିନ୍ୟ ଓ ପେଟର ରୋଗ ପାଇଁ ବେଶୀ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଜାମୁକୋଳି ଶରୀରର ପାଚନକ୍ରିୟାକୁ ମଜଭୂତ କରିଥାଏ ।

ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଏସିଡିଟିର ସମସ୍ୟା ରହିଛି, ତେବେ ବିଟ୍‌ଲୁଣ୍ଡ ଓ ଭଜା ଜିରା ସହିତ ଜାମୁକୋଳିକୁ ସେବନ କଲେ ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ।

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ?

- ଆମେରିକାରେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ବିଶ୍ୱରେ ସର୍ବାଧିକ । ଏଠାରେ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦିଆନିଆ ହୋଇଥାଏ ।
- ବିଶ୍ୱରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଭାରତରେ ଦିଆନିଆ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ପ୍ରତି ଶହେ ବିବାହରେ ଗୋଟିଏ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।
- ଛାଡ଼ପତ୍ରର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ କେବଳ ଫେସବୁକ କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ।
- ବିଶ୍ୱର ସର୍ବାଧିକ ବ୍ୟୟ ବହୁଳ ଛାଡ଼ପତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୨.୫ ବିଲିୟନ ।
- ଜଣେ ୯୯ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ୯୬ ବର୍ଷର ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ସର୍ବାଧିକ ବୟସ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର । ୭୭ ବର୍ଷର ବୈବାହିକ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା ପରେ ଏହି ଦମ୍ପତି ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦିଆନିଆ ହୋଇଥିଲେ ।
- ଆମେରିକାର ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରୋନାଲ୍ଡ ରେଗାନ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେବା ପରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆମେରିକୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଛାଡ଼ପତ୍ର ପରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
- ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଅନୁଯାୟୀ, ସ୍ତ୍ରୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ହାରାହାରି ୧୮ ମାସ ପୃଥକ୍ ଭାବେ ରହିବା ପରେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦିଆ ନିଆ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
- ବୈବାହିକ ଦମ୍ପତିଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରେମିକ ଯୋଡ଼ି ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଏକତ୍ର ରହିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦିଆନିଆ ସଂଖ୍ୟା ସର୍ବାଧିକ ।
- ବିବାହର ହାରାହାରି ୮ ବର୍ଷରେ ପରେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦିଆନିଆ ସଂଖ୍ୟା ସର୍ବାଧିକ

କହିପାରିବେ କି ?

- (୧) ଛତିଶଗଡ଼ର ହସତୋ ଭ୍ୟାଲି କ'ଣ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ?
- (୨) କେଉଁ ରଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚ ତାପମାତ୍ରାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥାଏ ?
- (୩) ଚ୍ୟୁବୋରକୁଲୋସିସ୍ ରୋଗର କାରଣ କ'ଣ ?
- (୪) ସ୍ୱେପ୍ ଆପ୍ଲିକେସନ ସେଣ୍ସର କେଉଁଠି ଅବସ୍ଥିତ ?
- (୫) ଡାଇନାମାଇଟ୍ ତିଆରି ପାଇଁ କେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟର ଉପଯୋଗ ହୋଇଥାଏ ?
- (୬) ସର୍ବାଧିକ ଫୁଲକୋବି କେଉଁ ଦେଶରେ ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଥାଏ ?
- (୭) ଫୁଲକୋବିର ଉତ୍ପତ୍ତି କେଉଁଠାରେ ହୋଇଛି ?
- (୮) ଫୁଲକୋବି ପରିବା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ପ୍ରଜାତିର ?
- (୯) ପ୍ରଥମେ କିଏ ଫୁଲକୋବି ବିଷୟରେ ନିଜ ଲେଖାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ?
- (୧୦) ଫୁଲକୋବି ଧଳା ଛଡ଼ା ଆଉ କେଉଁ ରଙ୍ଗର ମିଳିଥାଏ ?

JUMBLE WORDS

1) MRYIGL	=	6) LONAAC	=
2) GUIAAN	=	7) MHNUA	=
3) CUYK	=	8) DIUGE	=
4) MLIYD	=	9) GIDSNI	=
5) RROPAU	=	10) RNIHED	=

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସଂପାଦକ, “ସ୍ୱାକାର”, ଲେବର କଲୋନୀ ମୁଦିପତ୍ରୀ, ସମ୍ବଲପୁରଙ୍କ ଠିକଣାରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତା ସଂଖ୍ୟାରେ ଦିଆଯିବ ।

ଗତ ସଂଖ୍ୟାର କହିପାରିବେ କି ? ର ଉତ୍ତର :-
 ୧. ବ୍ରାଜିଲ, ୨. ୩୨୬ ଖ୍ରୀ.ପୂ., ୩. ଶାକାରମ୍ ଅର୍ପିସିନାରମ୍, ୪. ୩୬, ୫. ଗଙ୍ଗା, ୬. ସୁନ୍ଦରବନ, ୭. ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁରୋଡ଼, ୮. ଥର, ୯. ହୀରାକୁଦ, ୧୦. ଅମୃତସର ।

Jumble Words ର ଉତ୍ତର :-
 (1) CHECK (2) FLACK (3) EXPIRE (4) SPOKEN (5) FAINT
 (6) DICEY (7) SQUASH (8) OUTLET (9) POISE (10) FLOSS

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପଞ୍ଚମ ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବ

ସମ୍ବଲପୁର: ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟ (ଓଏସଏମ୍) ର ପଞ୍ଚମ ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ଡକ୍ଟର ଅକାଶ କୁମାର ଦାସ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ପୌରୋହିତ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଆଇ.ଆଇ.ଟି ଖଡ଼ଗପୁରର ପୂର୍ବତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟର ପୂର୍ବତନ କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ଦାମୋଦର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କୁଳସଚିବ ଡକ୍ଟର

ମାନସ ରଞ୍ଜନ ପୂଜାରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଶୈକ୍ଷିକ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ସଭାକକ୍ଷକ ପ୍ରବେଶ କଲାପରେ ସମାବର୍ତ୍ତନ ସମାରୋହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ଦାସ ମହାପାତ୍ର କହିଥିଲେ ଯେ, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟର ୨୦୧୫ ଜୁନ ୧୦ ରେ ୨୨୩ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ନେଇ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ବର୍ଷୀମାନ ୪୨ ହଜାରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ନାମ ଲେଖାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୭୩୨୭ ଜଣ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ସଫଳତା ସହ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରି ବିଭିନ୍ନ

ସରକାରୀ ଓ ଘରୋଇ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧିନରେ ୬ଟି ଜେଲ ଅଧିକାର କେନ୍ଦ୍ର ଯଥା ମଞ୍ଜଳ କାରାଗାର ସମ୍ବଲପୁର, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାରାଗାର ଭୁବନେଶ୍ୱର ଝାଁରପଡ଼ା, ମଞ୍ଜଳ କାରାଗାର, କଟକ ବୌଦ୍ଧାର, ମଞ୍ଜଳ କାରାଗାର ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଜିଲ୍ଲା କାରାଗାର ବାଲେଶ୍ୱର ଓ ମଞ୍ଜଳ କାରାଗାର କୋରାପୁଟରେ ଥିବା ସହ ୯୬ଟି ଅଧିକାର କେନ୍ଦ୍ର ରହିଥିବା ବେଳେ ୫ଟି ଆଞ୍ଚଳିକ କେନ୍ଦ୍ର ରହିଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସ୍ତାୟୀ ଶିକ୍ଷକ

(ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ) ଓ କର୍ମଚାରୀ ପଦବୀ ନାହିଁ । ଗତ ମାସ ୧୦ ତାରିଖରେ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଲୋକସଭା ଭବନରେ ଏକ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ ୪୩ଟି ସ୍ତାୟୀ ଶିକ୍ଷକ (ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ) ଓ ୧୪ଟି କର୍ମଚାରୀ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ମିଳିଛି । ଜୁନ ମାସ ସୁଦ୍ଧା ନାଲ୍ ଠାରୁ ସ୍ତାୟୀ ମାନ୍ୟତା ପାଇବା ସକାଶେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ । ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟ ତରଫରୁ ବିଶେଷତଃ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ସରକାରୀ ଚାକିରୀଆଙ୍କ ପାଇଁ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ

ପରିଚାଳନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟ ସହିତ ଔପଦେଶିକ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ କରିବାର ଯୋଜନା ରହିଛି । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ତାୟୀ କ୍ୟାମ୍ପସକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ଏହି ସମାବର୍ତ୍ତନ ସମାରୋହରେ ଶିକ୍ଷାବର୍ଷ ୨୦୨୧-୨୨ରେ ୬୦୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଜଣ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଗତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଓ ୩୩୬୦ଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ୩୫ ଜଣ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ହୀରାକୁଦ ଧାନରେ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର

ସମ୍ବଲପୁର: ହୀରାକୁଦ ଧାନରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିରରେ ୧୧୦ ଯୁନିଟ୍ ରକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲା । ଶିବିରକୁ ହୀରାକୁଦ ଏସଡିପିଓ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦାସ ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ହୀରାକୁଦ ହିଷ୍ଟାଲକୋ ମାନବ ସମ୍ବଳ ମୁଖ୍ୟ କ୍ରୀଷ୍ଣା ପାଢ଼ୀ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ହୀରାକୁଦ ଧାନ ଅଧିକାରିଣୀ ଯାକ୍ଷୟିନୀ ନାଏକ, ଏସ୍ଆଇ ବିଭୂତି

ପ୍ରଧାନ, ଏସ୍ଆଇ ସତ୍ୟଜିତ ସ୍ୱାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ବୁର୍ଲା ଭିମସାର ରକ୍ତ ଭଣ୍ଡାରର ତାଙ୍କୁ ପାର୍ଥୀବ କୁମାର ବେହେରା, ଦେବାଶିଷ ମିଶ୍ର, ମଣ୍ଡୁପ୍ରଧାନ, ଲାଲୁ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରମୁଖ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ହାବିଳଦାର ଓ କନଷ୍ଟେବଲ ଶାଖା ସଫା ସଭାପତି ରାମଦାସ ପଣ୍ଡା ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏସଡିପିଓ ଶ୍ରୀ ଦାସ ରକ୍ତଦାନମାନଙ୍କୁ ମାନପତ୍ର ଦେଇ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ ।

ରେଳବାଇ ନିରାପତ୍ତା କର୍ମଚାରୀ ପୁରସ୍କୃତ

ସମ୍ବଲପୁର: ରେଡ଼ାଖୋଲର ରେଳ ଟ୍ରାକ୍ ମ୍ୟାନବେନର ଶ୍ରୀ ଭୁପେଶ କର୍ମୀ ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରତି ସଜାଗ, ସୁରକ୍ଷିତ ରେଳ ଚଳାଚଳ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ଓ ନିରାପତ୍ତା ନିୟମ ଉପରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସମ୍ବଲପୁର ରେଳମଣ୍ଡଳ ପ୍ରବନ୍ଧକ ଶ୍ରୀ ବିନିତ ସିଂ ଏଥିପାଇଁ

ତାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଓ ନଗଦ ରାଶି ସହ ସମ୍ମାନିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅବସରରେ ଅତିରିକ୍ତ ମଣ୍ଡଳ ରେଳ ପ୍ରବନ୍ଧକ ଶ୍ରୀ ଆନନ୍ଦ ସିଂ, ବରିଷ୍ଠ ମଣ୍ଡଳ ଯତ୍ନା ଶ୍ରୀ ତରୁଦର୍ଶି ସାହୁ, ବରିଷ୍ଠ ମଣ୍ଡଳ ନିରାପତ୍ତା ଅଧିକାରୀ ସତ୍ୟଜିତ କୁମାର ଦେଓଫାଳନ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ପାନ୍ଥା ଦେବୀ ତାଲମିଆଙ୍କ ପରଲୋକ

ସମ୍ବଲପୁର: ସମ୍ବଲପୁରର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସାୟୀ କେଶବ ତାଲମିଆ ଓ ମାଧବ ତାଲମିଆଙ୍କ ମାତା ପାନ୍ଥା ଦେବୀ

ତାଲମିଆଙ୍କ ୯୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି । ଗତ କିଛିଦିନ ହେବ ସେ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଜନିତ ରୋଗରେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଧର୍ମ-ପରାୟଣା, ମିଷ୍ଟଭାଷୀ ଓ ପରୋପକାରୀ ମହିଳା ଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ସାମାଜିକ ସେବା ତାଲମିଆଙ୍କର ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି ।

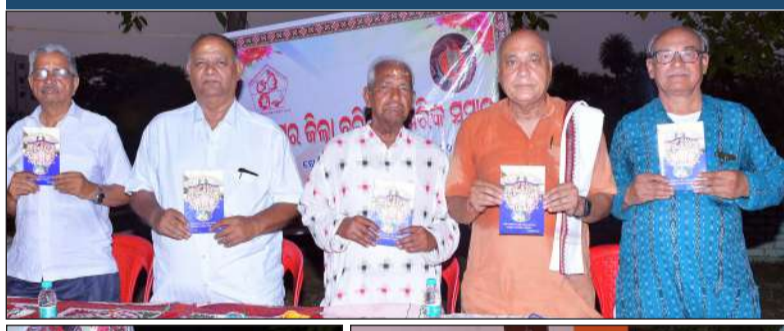
ପ୍ରଭାସ ଅଗ୍ରୱାଲଙ୍କ ପତ୍ନୀ ବିୟୋଗ

ସମ୍ବଲପୁର: ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସାୟୀ ପ୍ରଭାସ ଅଗ୍ରୱାଲଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଆଶା ଦେବୀ (୬୮) ଜ୍ଞ ଗତ ଗୁରୁବାର ସକାଳେ ତାଙ୍କ ଫାର୍ମିରେ ଡ଼ ବାସଭବନରେ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି ।

କୋଲକତାରେ ଜନ୍ମିତ ଆଶା ଦେବୀ ଜଣେ ଧର୍ମପ୍ରାଣୀ, ମିଷ୍ଟଭାଷୀ, ପରୋପକାରୀ ମହିଳା ଥିଲେ । ସହରର ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ସେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ ।

ଆମର ଶ୍ରୀମତ ଭାଗବତ ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚିତ

ସମ୍ବଲପୁର: ତାଳ ଓ ତାର ବିଭାଗର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀ କୃପାସିନ୍ଧୁ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବଲପୁର ଭାଷାରେ ରଚିତ ଶ୍ରୀମତ ଭାଗବତର କାବ୍ୟାକ୍ଷରିତ ମର୍ମାନ୍ୱୟ ପୁସ୍ତକ 'ଆମର ଶ୍ରୀମତ ଭାଗବତ' ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ସମାଜ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାୟ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସବରେ ବରିଷ୍ଠ ସାମାଜିକ ହେମନ୍ତ କୁମାର

ମହାପାତ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଥିବା ବେଳେ ଅର୍ଜୁନ ରଞ୍ଜନ ପଣ୍ଡା କବିଙ୍କ କାବ୍ୟ କୃତି ଉପରେ ବିଶଦ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡା ଲେଖକୀୟ ସମାପଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ ନାଗରିକ ସମାଜର ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରଦୀପ ପଣ୍ଡା ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ସହରର ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।